

ὕπερτιμος Μακάριος Νικομηθείας †. † Ὁ ταπεινός μητροπολίτης Νικαίας Ἀλέξιος †. † Ὁ ταπεινός μητροπολίτης Χαλκηδόνος Γαβριήλ †. † Ὁ ταπεινός μητροπολίτης Μονεμβασίας Ἰωσήφ †. † Ὁ Σερρών Ματθαῖος † Ὁ μητροπολίτης Χερσῶνος Θαδδαῖος †. † Ὁ ταπεινός μητροπολίτης Μηδείας Ματθαῖος †. † Ὁ ταπεινός μητροπολίτης Δράμας Ἰωάσαφ †. † Ὁ ταπεινός μητροπολίτης Χαμά Γρηγόριος †. † Ὁ ταπεινός μητροπολίτης Πενταπόλεως καὶ ὕπερτιμος Ναθαναήλ †.

CCCCXVIII. (6898—1390) 31. augusti. ind. XIII.

Synodus confirmat decisionem, statuentem, ecclesiam Sanctae Euphemiae non esse metropolitae Chalcedonis.

† Μηνὶ ἀγούστῳ, λα΄, ἡμέρᾳ δ΄, ἰνδ. ιγ΄, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνοδικῶς, συνεδριαζόντων τῇ μεγίστῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Νικομηθείας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Σερρών, τοῦ Χερσῶνος, τοῦ Μηδείας καὶ τοῦ Δράμας, ὄντων διὰ γνώμης καὶ τοῦ Ἡρακλείας πρὸς τὸν πατριάρχην, τοῦ δὲ Νικαίας πρὸς πᾶσαν τὴν σύνοδον, ἐλαλήθη εἰς τὸ μέσον ἢ περὶ τοῦ Χαλκηδόνος ὑπόθεσις καὶ ὅπως ζητεῖ κατέχειν καὶ ἐφορεῦειν τὸν πάνσεπτον καὶ θεῖον ναὸν τῆς ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ἀνεγνώσθη δὲ συνοδικῶς εἰς ἐπήκοον πάντων ἢ γεγονυῖα συνοδική πράξις, ἣτις ἐγένετο μετὰ πολλῆς σκέψεως καὶ μελέτης παρὰ τῶν τότε ἐνδημούντων τῇ θεομεγαλόντι Κωνσταντινουπόλει ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, ὄντων τὸν ἀριθμὸν δεκαεπτά ἐπὶ τῷ χειροτονηθῆναι μητροπολίτην Χαλκηδόνος, ἔδοξε δὲ ἡ ταυτὴ πράξις προβῆναι καλῶς καὶ νομίμως καὶ κατὰ τὴν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ἀκρίβειαν, διὸ καὶ ἀπεφάναντο οἱ ἱερωτάτοι ἀρχιερεῖς καὶ ὕπερτιμοι κοινῇ γνώμῃ καὶ φήσῳ, μηδὲ ὅλως ἔχειν ποτὲ ἄδειαν τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Χαλκηδόνος, ἀντιπαρατεῖσθαι τῆς τοῦ ναοῦ ἐφορείας ἢ ἐτέρου τινός ἀφ' ὧν ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ κατὰ τὴν δηλωθεῖσαν συνοδικὴν διάγνωσιν εἶναι καὶ αὐτὸν ἐνταῦθα ὡς καὶ οἱ λοι-

ποι πάντες ἀρχιερείς, ὁ δὲ εἰρημένος θεὸς ναὸς καὶ τὰ αὐτῆ διαφέ-
ροντα κτήματα δεσπόζεται παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ
πατριάρχου, τοῦ γνησίου αὐτοῦ ἐπισκόπου, καθὼς ἀνεφάνη τοῦτο καὶ
ἀπὸ ἐγγράφου ἱστορίας καὶ παραδόσεως, καὶ εἰς δῆλωσιν καὶ ἀσφά-
λειαν κατεστρώθη ἐνταῦθα ἡ συνοδικὴ διάγνωσις καὶ ἀπόφασις τῶν
δηλωθέντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων †.

CCCOXIX. 6898 (1390) agosto. ind XIII.

*Synodus metropolitae Theronis restituit ecclesias et regiones ecclesiarum eius
olim ereptas per actiones synodales.*

† Π ρ ᾶ ξ ι ς τ ο ῦ Χ ε ρ σ ῶ ν ο ς †.

† Ἦν μὲν ἄρα προσήκον ἡμοῦ καὶ δίκαιον τὸ τὰ καλῶς ἀπ'
ἀρχῆς νομοθετηθέντα τε καὶ πραχθέντα τὸ κῆρος ἔχειν ἀεὶ καὶ βέ-
βαιον καὶ μὴ μετακινεῖσθαι παρὰ τῶν ἵστερον, μηδὲ δικαίον προφά-
σει δῆθεν ἀνατρέπειν πράξεις συνοδικὰς καὶ πατριαρχικὰ καταλίπειν
σιγγιλιώδη γράμματα, οὕτω γὰρ ἂν πάντως καὶ τὰ παρ' ἐκείνων
ἕστερον πραττόμενα ἀμετακίνητα διέμενε τῆς τῶν πραγμάτων ἀπαι-
τούσης ἀκολουθίας· ἐπεὶ δὲ συμβαίνει πολλάκις τῆ τοῦ καιροῦ καὶ τῶν
πραγμάτων μεταβολῇ καὶ τινὰς τῶν συνοδικῶν συμμεταβάλλεσθαι πρά-
ξεων, ἀεὶ τοῦ καταδικαζομένου μέρους τὸν παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἔλεον
ἐπισπομένου πρὸς ἑαυτὸ τῆ νομιζομένη τῶν λόγων πιθανότητι καὶ
τῆ δοκοῦντι δικαίᾳ, οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ τοῦ καιροῦ διορθωθέντος
καὶ εἰς ὃ ἦσαν πρότερον τῶν πραγμάτων ἐλθόντων τὴν προτέραν εὐ-
ρον κατάστασιν, καὶ αὐθις τὰ καλῶς τὴν ἀρχὴν γεγονότα καὶ
τὴν προσήκουσαν ἔλαβον διόρθωσιν, προτιμηθέντος τοῦ φύσει καὶ
κατ' ἀλήθειαν δικαίου τοῦ δοκοῦντος μόνον δικαίου, φθάνει τοιγαρ-
οὖν πρὸ χρόνων ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Χερσῶνος, ὑπέρτιμος, ἐν
ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλει-
τουργός, ἀναδραμὼν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ διηγησάμενος περι-
παθῶς τὴν τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ στενοχωρίαν καὶ ἔνδειαν, καὶ ὅπως
ὁ μὲν μητροπολίτης Γοτιθίας τὴν χώραν τὴν λεγομένην Κινσάνουφ
ἔλαβε μετὰ καὶ τῶν ἑτέρων χωρῶν τῶν ὑπικειμένων αὐτῇ ἀνωθεν
καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν Χερσῶνος τελοῦσαν μητρόπολιν, ὁ δὲ Σουγ-
δαίας τὴν Ἐλισσον καὶ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία, ὅτι καὶ διεκρίθη
παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος διὰ συνοδικῆς πράξεως, ἐπειδὴ καὶ

ρα τινων ἐμαρτυρεῖτο ἀρχιερέων, τοῦ Χερσῶνος ἀπ' ἀρχῆς εἶναι
 σκότα, ἀφαιρεθῆναι μὲν ἀπ' αὐτῶν ταῦτα, προστεθῆναι δὲ τῇ μητρο-
 πόλει Χερσῶνος, ἵνα μὴ ἐκείναι μὲν τῷ πλήθει τῶν τε ἰδίων χωρῶν
 καὶ κτημάτων καὶ δὴ καὶ τῶν ἀλλοτρίων καὶ τῶν ἐτησίων προσόδων
 καταβαρύνωνται, αὕτη δὲ καὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων ἀπορεῖ, στερηθεῖσα
 καὶ τῶν ἰδίων, ἥτις δηλαδὴ πράξις εὖ καὶ ὡς ἔδει προχωρήσασα καὶ
 σεπτῷ προστάγματι ἐπεκυρώθη τοῦ μακαρίτου καὶ ἀοιδίμου βασιλέως,
 τοῦ πατρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος· τῶν πραγμά-
 των δὲ μεταπεσόντων καὶ τῶν εἰρημένων μητροπολιτῶν, τοῦ Σουγ-
 δαίας καὶ τοῦ Γουθίας, ἐνταῦθα ἐλθόντων καὶ τὰς εἰρημένας χώρας
 ἀνακαλουμένων καὶ ἡ πράξις ἀνεστράφη ἐκείνη, πρότερον μὲν ἐξ ἡμι-
 σείας, ὕστερον δὲ καὶ καθόλου, ἄρτίως δὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, βοη-
 θεῖα θεοῦ, τὸν οἰκεῖον ἀπολαβούσης θρόνον, λύσαντος τὴν ἀδικίαν
 τῶν πρόσούτων χρόνων, ὡς καὶ ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος εὖρεν ἐξετά-
 σασα, καὶ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Χερσῶνος ἐνταῦθα εὖρεθεις,
 ἀπογηνωθεῖς, ὡς εἴρηται, τῶν οἰκειῶν καὶ μὴ δυναμένος εὕρισκε-
 σθαι ἐκεῖ καὶ πορισάμενος σεπτὸν πρόσταγμα τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου
 μου αὐτοκράτορος, ἐπικυροῦν καὶ ἐπισφραγίζον τὴν εἰρημένην πράξιν,
 ἀνατρέχει καὶ αὐθις εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, προκαθημένην συνοδι-
 κῶς μετὰ καὶ μηνυμάτων βασιλικῶν καὶ τοῦ εἰρημένου σεπτοῦ προσ-
 τάγματος, διοριζομένου στέργεσθαι κατὰ πάντα τὴν προγεγονυῖαν τῷ
 Χερσῶνος πράξιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κληρεκοὶ τινες τῶν τῆς χώρας
 Κινσάνου ἱερωμένοι, παραστάντες τῇ συνόδῳ καὶ ἀναφορὰν δεδωκά-
 τες ἔγγραφον ἀπὸ πάσης τῆς χώρας αὐτῶν μετὰ δακρύων ἰκέτευσον,
 μὴ παριδεῖν τὴν αὐτῶν δέησιν, μηδένα γὰρ ἄλλον ἐπίστασθαι ποτε
 γνήσιον αὐτῶν ἀρχιερέα, εἰ μὴ τὸν Χερσῶνος, ὃ ἐξ ἀρχῆς ὑπέκειντο
 πάντοτε. ἀναγνωσθέντος τοίνυν συνοδικῶς τοῦ σεπτοῦ προστάγματος
 τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος καὶ ἔτι τῆς συνοδικῆς
 πράξεως καὶ τῆς τῶν Κινσανιτῶν ἀναφορᾶς, ἡ μετριότης ἡμῶν συν-
 διασκεφαμένη τοῖς συνεδριάζουσιν αὐτῇ ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ
 ὑπερτίμοις, τῷ Ἰρακλείας, τῷ Κυζίκου, τῷ Νικομηδείας, τῷ Νικαίας,
 τῷ Χαλκηδόνος, τῷ Μονεμβασίας, τῷ Σερρών, τῷ Μηδείας καὶ τῷ
 Δράμας, διέγνω καὶ ἀπεφάνετο, στέργεσθαι κατὰ πάντα τὴν προγε-
 γονυῖαν τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χερσῶνος συνοδικὴν πράξιν παρὰ
 τῆς ἡμῶν μετριότητος, καλῶς καὶ δικαίως προβάλλαν, καὶ μετὰ τοῦ

προσήκοντος λόγου, ὅτι περ ἐξ ἀρχῆς εὐρόμεν καὶ πρότερον καὶ νῦν ὑποκείμενα ταῦτα τῇ τῆς Χερσῶνος ἐκκλησίᾳ ἐκ πολλῶν τῶν ἐνταῦθα τοῦτο μαρτυρησάντων, καὶ κατέχει τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Χερσῶνος καὶ ἔτι πάντα τὸν τὴν ἐκκλησίαν ταύτην μετ' αὐτὸν διαδεξόμενον τὴν δηλωθεῖσαν χώραν Κιναάνους καὶ πάσας τὰς περὶ αὐτὴν τοῦ αἰγιαλοῦ χώρας, τὴν Φούναν, τὴν Ἀλανίαν, τὴν Ἀλούσταν, τὴν Λαμπαδοπαρθενίαν καὶ τὴν Σουκίαν μετὰ καὶ τοῦ Χρίχαρι, ὅς οἱ πρὸ ἡμῶν πατριάρχαι τῆς ἐκκλησίας Χερσῶνος ἀποσπάσαντες ταῖς ἐκκλησίαις ταύταις, τῇ τῆς Γοθθίας καὶ τῇ τῆς Σουγδαίας, προσέθηκαν, καὶ κατέχει αὐτάς, καθὼς κατέχον καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἀρχιερεῖς Χερσῶνος, ὁ τε κύρις Κύριλλος, ὁ κύρις Ἰγνάτιος καὶ ὁ κύρις Βασίλειος, ὅς καὶ ἐκκλησίας ἀνήγειρε καὶ κελία ἐν τῇ συνόρῳ τοῦ Σουγδαίας, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ δὲ ἐνορίᾳ τῆς ἐκκλησίας, δηλονότι Χερσῶνος, ὡς δὲ κατέχει τὴν Ἐλιστον καὶ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία, καθὼς ἐμπεριεληφταὶ κατὰ μέρος τῇ προτέρᾳ συνοδικῇ πράξει τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ποιεῖν ἀκωλύτως ἐν αὐταῖς, ὅσα καὶ γνήσιοι ἀρχιερεῖς, τῶν ὑπ' αὐτάς πάντων καὶ ἱερωμένων καὶ ἀρχόντων καὶ τῶν λοιπῶν ὑφειλόντων στέργειν καὶ τιμᾶν αὐτὸν ὡς ἴδιον ἀρχιερέα καὶ μνημονεύειν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ζητεῖν ἀπ' αὐτοῦ καὶ μόνου, ἄλλου τῶν πλησιοχώρων ἀρχιερέων, τοῦ τε Σουγδαίας καὶ τοῦ Γοθθίας, μηδεμίαν ἔχοντος ἐν αὐταῖς ταῖς χώραις ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν, μηδὲ ὑφειλόντος ἀπαιτεῖν ἐξ αὐτῶν τὸ τοχόν, προβαλλομένου τὰς προγεγονυίας δῆθεν εἰς αὐτοὺς πράξεις παρὰ πάντα δίκαιον λόγον, εἴτε διὰ ἀηθίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς, εἴτε διὰ φιλίαν τὴν πρὸς ἐκείνους, εἴτε δὴ καὶ ἐκ πλάσματός τινος καὶ ψεύδους συστάσας, δι' ἧ καὶ τὸ ἀργὸν ἔλαβον ἤδη παρ' ἡμῶν καὶ καταλελυμένον, ὥσπερ ἂν εἰ μηδὲ ἐγένοντο. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χερσῶνος καὶ ὑπερίμῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, καὶ ἡ παροῦσα αὐτῆς συνοδικὴ πράξις κατὰ μῆνα αὐγουστοῦ τῆς τρισκαίδεκάτης Ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐννενηκостоῦ ὀγδόου ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Μακάριος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

CCCOXX. (8899—1391) february-aprili. iad. XIV.

Promissiones trium sacerdotum.

I. † Ἡμεῖς, ὃ τε ὀρφανοτρόφος, ἱερεὺς Γεώργιος ὁ Κάλλιςτος καὶ ὁ Ἰωάννης ἱερεὺς, ὑποσχόμεθα ἔμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι ἐπειδὴ ὠδηγήθη ἐκ θεοῦ καὶ ἐσυνεπάθησεν ἡμᾶς εἰς ὅπερ ἐπταίσαμεν, ἤδη λέγομεν, ὡς ἀπὸ τοῦ νῦν ἵνα ὑπάρχωμεν εὐπειθεῖς, καὶ ἐκπληροῦμεν πᾶν, εἴ τι παρακελεύεται πρὸς ἡμᾶς, καὶ μηδέποτε τολμήσαι ἢ τοῖς ἐξάρχουσιν ἢ τῷ θεῷ αὐτοῦ ὄρισμῳ ἀντεῖπαι, ἀλλὰ μνημονεύειν καὶ εὐχεσθαι τοῖς ἁγίοις καὶ θειοτάτοις βασιλευσιν ἡμῶν, καθὼς ἡ μεγάλη ἐκκλησία ποιεῖ· εἰ δέ ποτε συμβῆ ἢ τῷ παναγιωτάτῳ δεσπότη ἡμῶν, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῳ, ἢ ἀντεῖπαι, ἢ ὅπως τοῖς προτέροις πάλιν ἐπιχειρήσομεν πράξει, ἵνα καθαιρεθῶμεν, ἐπειδὴ νῦν πταίσαντες ὠδηγήθη ἐκ θεοῦ καὶ ἐσυνεπάθησεν ἡμᾶς μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ιδ' †.

† Ὁ τέλεις υἱερεὺς Γεώργιος ὁ Κάλλιςτος †.

† Ὁ εὐτελοῖς ἱερεὺς Ἰωάννης Σιγηρός †.

II. † Ἐπει παρέκάλεσα τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, τοῦ προβιβάσαι με ἀπὸ διακόνου εἰς πρεσβύτερον, καὶ ἤδη ὤρισε τοῦτο, ἤδη καὶ αὐτὸς τὴν παροῦσάν μου ποιῶ ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν μεγάλην ἁγιωσύνην αὐτοῦ, δι' ἧς καὶ λέγω, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον, ἐὰν τολμήσω πράξει τι φαῦλον καὶ ἀπρεπές, ἢ ἐὰν σεβῶ εἰς καπηλείον, ἢ ἐὰν καταμιτώσω τινὰ, ἢ ἐὰν ὕβρισω τινὰ, ἢ ὅπως ἐὰν πολιτεύωμαι κακῶς, ἢ ἐὰν εὐλογῆσω ποτέ τινα χωρὶς βούλησ, ἵνα χωρὶς τινος λόγου εὐθύνωμαι εἰς τὴν ἱερωσύνην μου, καὶ ὑπὸ παντελεῖ καθαιρέσει καθυποβάλλομαι. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ιδ' †.

† Γεώργιος διάκονος ὁ Φραγγώπουλος τὰ ἀνοθεν

CCCCXXI. (6899—1391) iunio, ind. XIV.

Monachus Theophylactus donat bona, quae possidet Sazoroti, monasterio patriarchali Sancti Cerici.

† Ἐγὼ ὁ μοναχὸς Θεοφύλακτος, ἐλθὼν εἰς τὴν ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἀφιέρωσα πάντα ὅσα ἐκτησάμην κτήματα ἐν τῇ θεοσώστῃ πόλει Σωζοπόλει εἰς τὸ πατριαρχικὸν μονῆριον τὸ τιμῶμενον εἰς ὄνομα τοῦ ἀγίου Κηρίκου, εἰσὶ δὲ τὰ ἡμέτερα κτήματα ταῦτα· ἀμπέλιον νεόφυτον εἰς τὴν Σταβαρωτὴν, μουζουρίων ἑξ, καὶ ἕτερον εἰς τὸ γηράμπελον τοῦ μοναστηρίου πλησίον, μουζουρίων τριῶν, καὶ πᾶν κινητὸν, ὅπερ ἂν εὑρεθῆι μοι ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελευτῆς μου, καὶ τὸ σανδάλιον μου μετὰ τῶν δικτύων ὧν ἔχω. ὄφελω Θεὸν στέργειν τοῦτο καὶ μὴ ποιῆσαι ποτε ἑτέραν διαθήκην· ἐάν γάρ ποτε βουληθῶ τοῦτο, ἵνα ἀκυροῦται πᾶν, ὅπερ ποιήσω μεταγενέστερον. τούτου γάρ χάριν ἐσημειώθη καὶ ἐν τῷ παρόντι κώδικι ἡ ἡμετέρα ἀφιέρωσις κατὰ μῆνα Ἰούνιον τῆς τεσσαρασκαυδεκάτης ἰνδ. †.

CCCCXXII. Sine anno.

Metropolitae Mesembriae confertur administratio monasteriorum patriarchalium in eius ecclesia.

† Ἐνταλμα δοθὲν τῷ Μεσημβρίας, ὥστε κατέχειν ἐξαρχικῶς τὰ ἐν τῇ Μεσημβρία πατριαρχικὰ μοναστήρια †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν τὸ παρὸν αὐτῆς ἀπολύουσα γράμμα ἀνατίθησι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μεσημβρίας καὶ ὑπερίμῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, τὴν οἰκονομίαν καὶ διοίκησιν τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ τῇ Μεσημβρία πατριαρχικῶν μοναστηρίων, ὅς ὄη ὄφελει ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπιλαβῆθαι αὐτῶν καὶ κατέχειν ἐξαρχικῶς ἐφ' ὅριον πάσης τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ φροντίζειν τῆς αὐτῶν συστάσεως καὶ βελτιώσεως καὶ αὐξήσεως, μὴ μόνον ἐν τοῖς φουκικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς σωματικοῖς, καὶ ἔχειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν τὸν μὲν μὴ καλῶς πολιτευόμενον καὶ ἀξίως τοῦ τε μοναχικοῦ σχήματος καὶ τῆς τοῦ μοναστηρίου ὠφελείας, κἂν ἡγοή-

μενος ἢ κἄν ἄλλος τις, ἐξωθεῖν τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ μοναστηρίου, εἶγε καὶ τοῦτο διακριθεῖη παρ' αὐτοῦ εἰς διόρθωσιν αὐτοῦ, τὸν δὲ εἰς βοήθειαν συντελέσοντα καὶ προκοπὴν τῶν ἐν αὐτοῖς ψυχῶν εἰσάγειν καὶ προβιβάζειν καὶ τὸ ἀνεμπόδιστον ἔχειν ἐκ πάντων, ἔτι γε ἔχειν ἄδειαν ἀναγνώστας σφραγίζειν, ἱερουργεῖν ἐν αὐτοῖς, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ πρεσβυτέρους ἐν αὐτοῖς χειροτονεῖν, θείους καὶ ἱεροῦς ναοὺς καθιεροῦν, εἰ ποῦ θεήσει, ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ καὶ πάντα πράττειν τὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος δίκαια, ὡς ἡμέτερος ἑταρχος καὶ πρόσωπον φέρων τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν αὐτοῖς, δίχα μόνῃς τῆς τῶν ἱερῶν συνήθρων ἐγκαθιδρύσεως, ὀφειλόντων καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς ἱερομενάχων καὶ μοναχῶν καλῶν ποιμαινομένων παρ' αὐτοῦ συνεργῶ θεοῦ καὶ ὁδηγουμένων πρὸς σωτηρίαν ὑποτάσσεσθαι αὐτῷ καὶ στοργὴν ἀποδιδόναι τὴν πρέπουσαν καὶ δέχεσθαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα καὶ πραττέμενα ἐπὶ συστάσει καὶ ὠφελείᾳ αὐτῶν, ἵνα καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἀκούσασα τοῦ μὲν τὸ διδασκαλικὸν ἐπιμελὲς πρὸς τὴν τούτων προκοπὴν καὶ βελτίωσιν, τῶν δὲ τὸ εὐπειθὲς καὶ ὑπήκοον, συνεργῆ καὶ ἀμφοτέρως τούτοις καὶ βοηθῆ κατὰ τὸ δυνατόν εἰς πᾶν, ὅπερ ἂν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀναφέρωσι καὶ ζητήσωσιν ἐπιφερομένου ἐπὶ πᾶσι τούτοις τοῦ μνημοσύνου τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς ἐκκλησίας συνήθειαν καὶ ἀποδιδόμενου κατ' ἔτος εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τοῦ συνήθους κανονικοῦ τούτου

Reliqua abscissa.

CCCCXXIII. (6899—1391) iunio. ind. XIV.

Promissiones duorum clericorum.

1. † Ἐγὼ πρεσβύτερος Μιχαὴλ Δουξ ὁ Χοῦμνος τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν ποιῶ ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι καὶ λέγω, ὡς ἐπεὶ τῆ τῶν πολλῶν ἀξιώσει συνεπάθησέ μοι καὶ εὐεργέτησέ μοι ἱερουργεῖν, ἤδη καὶ αὐτὸς διαβεβαιουῦμαι καὶ λέγω, ὡς ἐάν ποτε εὐρεθῶ ποιῆσαι ὄχλησιν τινα μετὰ τινος, καὶ ποιήσω πάλιν ἀναισχυντίαν πρὸς αὐτόν, ἵνα πανθάνω τιμωρίαν, καὶ εἰμι ἀργὸς πάσης ἱεροσύνης χρόνον ἕνα· εἰ δὲ συμβῆ τι πρόσκομμα μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἐτέρου τινός, ὀφείλω ἀνατρέχειν εἰς τὸν παναγιωτάτον μου δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καὶ ἀναγγέλλειν τὰ περὶ τούτου καὶ ζητᾶν τὴν ἐκδίκησιν

παρ' αὐτοῦ. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα μου ὑπόσχεσις
κατὰ μῆνα ἰούνιον τῆς ἰδ' ἰνδ. †.

† Πρεσβύτερος Μιχαὴλ ὁ Χούμνος †.

II. † Εγὼ ὁ μοναχὸς Μηνᾶς, ἐπεὶ εὖρον συμπάθειαν παρα τοῦ
παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, εἰς ἅπερ
ἔπταισα, ὑπόσχομαι, ἐὰν εὕρεθῶ παρ' ὄλην μου τὴν ζωὴν, ἵνα εἰσέλθω
εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῶν ἀγίων Ἀναργύρων ἢ φανερῶς ἢ κερου-
μένως, ἵνα ἐξορίζωμαι ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνιλεῶς, καὶ ὑπάρχη καὶ ὁ
βίος μου, εἴ τι ἔχω, εἰς τὴν ἐξουσίαν κατὰ τὸ θέλημα τοῦ παναγιω-
τάτου ἡμῶν δεσπότη, ἵνα ποιῇ, εἴ τι ἔχει θέλημα, εἰς αὐτόν. μ. η. ν. ι.
ἰουνίου κα' ἰνδ. ἰδ' †.

Σίγγον|Μῆνα
μοναχοῦ.

CCCOXXIV. Sine anno.

*Patriarcha Theodoro Panareto, economo ecclesiae Trapezuntis, confert admi-
nistrationem iurium patriarchalium in eius ecclesia et in aliis ecclesiis Orientis.*

† Ἡ μετριότης ἡμῶν τὸ παρὸν αὐτῆς ἀπολύουσα γράμμα ἀνατί-
θησι τῷ ἐντιμοτάτῳ μεγάλῳ οἰκονόμῳ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως
Τραπεζοῦντος τὴν οἰκονομίαν καὶ διοικήσιν τῶν ἐν τῇ Τραπεζοῦντι
πατριαρχικῶν πάντων δικαίων, ὡς δὲ καὶ τὴν ἐκικράτειαν καὶ οἰκο-
νομίαν τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν τῆς Νεοκαισαρείας, τῆς Κολωνίας,
τῆς Κελτικηνῆς καὶ τῆς Ἀλανίας καὶ ἔτι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σταυρου-
πόλεως, ὅθεν καὶ ὀφείλει ἐκπλαβέσθαι αὐτῶν καὶ πάντων τῶν ὅθεν-
δήποτε διαφερόντων αὐτοῖς δικαίων καὶ προνομίων καὶ ἐπιμελεῖσθαι
τῆς συστάσεως αὐτῶν καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀδείξεως καὶ διδάσκειν
τὸν ἐν αὐτοῖς χριστόνυμον τοῦ κυρίου λαόν, θεοφιλοῦς ἔχεισθαι πολι-
τείας καὶ διαγωγῆς, ὥστε τοὺς μὲν ἱερωμένους τύπον εἶναι τῆ κοσμι-
κῆ λαῖκῆ καὶ φῶς καὶ ὁδηγόν πάσης ἀρετῆς, δι' ἧς θεὸς θεραπεύεται,
τὸν δὲ λαόν ὑπείκειν καὶ ὑποτάσσεσθαι τοῖς ἱερεῦσιν, ἔχειν τε ἐπ'
ἀδείας, ἐξετάζειν τοὺς πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀναγομένους ἀξίωμα
καὶ, οὓς ἂν εὕροι ἀξίους εἰς ταῦτα, παραπέμπειν αὐτοὺς πρὸς τινα
τῶν πλησίον ἀρχιερέων, ὥστε παρ' αὐτοῦ δέχεσθαι τὰς τετραγίδας

καὶ τὰς χειροτονίας, κρίνειν τε πάσας τὰς πρὸς αὐτὸν ἐρχομένας ἐκκλησιαστικὰς ἢ καὶ πολιτικὰς ὑποθέσεις ὡς πατριαρχικός ἐξάρχος καὶ νομίμως καὶ κανονικῶς τὸ προσήκον ἀποφαινεσθαι δίκαιον, ὑφειλόντων καὶ πάντων τῶν ἐν αὐταῖς ταῖς ἐκκλησιαῖς ἱερωμένων καὶ κληρικῶν, ἀρχόντων καὶ παντός τοῦ χριστωνύμου πληρώματος τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν αὐτῷ στοργὴν καὶ ὑποταγὴν καὶ εὐπείθειαν καὶ δέχεσθαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα καὶ πραττόμενα τῆς νομίμου καὶ κανονικῆς ἐχόμενα ἀκριβείας καὶ παραδόσεως καὶ ἀποπληροῦν αὐτὰ, εἰδόντων, ὡς ἡ πρὸς αὐτὸν γινομένη στοργὴ καὶ ὑποταγὴ εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀναφέρεται, ἧς αὐτὸς ἔχει τὰ δίκαια καὶ τὴν ἐξουσίαν. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ ἐντιμοτάτῳ μεγάλῳ οἰκονόμῳ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἰεροσολύμων καὶ ἐξάρχῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Παναρέτῳ, καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

CCCCXXV. (6899—1391) iulio. ind. XIV.

Promissio Nicolai Bulgari.

Σίγνον	Νικολάου
τοῦ	Βούλγαρι.

† Ἐγὼ Νικόλαος ὁ Βούλγαρις λέγω καὶ ὑπόσχομαι διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καὶ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν διατηρῶ ἑμαυτὸν εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀποβάλλομαι καὶ ἀναθεματίζω τὴν ἀσέβειαν τῶν Μουσουλμάνων καὶ πάντα τὰ ἔθιμα αὐτῶν, διαβεβαιουῦμαι δέ, ἵνα φέρω καὶ τὰ παιδιά μου ἐνταῦθα, ὥστε εὐρίσκεισθαι αὐτὰ εἰς τὸν χριστιανισμόν. καὶ πᾶν, ὅπερ ἐποίησα ἀπὸ λύπης, συνεργίᾳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος, καὶ ἀπῆλθον εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ ἐσεβόμην τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν, ἀποβάλλομαι τοῦτο νῦν, θεοῦ χάριτι, καὶ ὑπόσχομαι στέργειν εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τῶν χριστιανῶν. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παραῶσα μου ὑπόσχεσις κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς 18' ἐνδ. †.

Patriarcha Antonius post reditum.

CCCCXXVI. 6899 (1391) Augusto. ind. XIV.

Patriarcha iubet monasterium S. Michaelis in Marmarosa esse patriarchale.

† Ἀντώνιος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικός πατριάρχης †.

† Ἐπεὶ οἱ εὐγενέστατοι ἀδελφοί, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἢ τῆ βοιβόδας ὁ Μπάλιτζας καὶ ὁ Νδράγος, ἔχουσι μοναστήριον ἀπὸ γονικότητος περὶ τὸν τόπον τοῦ Μαραμόρεσο εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ τιμίου ταξιάρχου τῶν ἀνω δυνάμεων Μιχαήλ, ὅπερ οὐ καὶ παρεκάλεσεν ἐνταῦθα ἐλθὼν τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ ἐπιδημήσας εἰς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων ὁ εὐγενέστατος Νδράγος χάριν προσκυνήσεως τῶν ἐνταῦθα ἀγίων καὶ τυχῶν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀγάπης καὶ τιμῆς καὶ φιλίας τῆς προσηκούσης, ὡς εὐγενῆς καὶ μέγας ἀνθρώπος καὶ καλὸς ἀνθρώπος καὶ ὀρθόδοξος, καὶ ἐδεήθη, ὡς ἂν τὸ εἰρημένον μοναστήριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπολαύῃ τῆς πατριαρχικῆς ἐπισκέψεως καὶ δεφενδεύσεως, πατριαρχικὸν καὶ ὄν καὶ ὀνομαζόμενον, ἢ μετριότης ἡμῶν, τὴν αὐτοῦ προσδεξαμένη θέσιν δικαίαν οὖσαν καὶ εὐλογον, ἅμα δὲ καὶ συνήθη τῇ τοῦ θεοῦ μεγάλη ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, τὸ μὴ μόνον σταυροπήγια γίνεσθαι πατριαρχικά καὶ ναοὺς ἱεροῦς καθιερωσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατριάρχου, ἀλλὰ καὶ τὰ παρὰ τῶν τοπικῶν ἀρχιερέων καθιερωθέντα ἀπολαύειν τῆς πατριαρχικῆς δεφενδεύσεως καὶ τῆς ἐπισκέψεως καὶ τῆς ἀπὸ τούτου τιμῆς καὶ μεγαλειότητος, τὸ παρὸν ἀπολύει σιγιλλιῶδες γράμμα, δι' οὗ παρακελεύεται, ὡς ἂν ἢ παρὰ τὸν τόπον τοῦ Μαραμόρεσο ἅγια καὶ σεβασμία μονὴ ἢ εἰς ὄνομα τιμωμένη τοῦ τιμίου ταξιάρχου τῶν ἀνω δυνάμεων Μιχαήλ ἀπολαύῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τῆς πατριαρχικῆς ἐπισκέψεως καὶ δεφενδεύσεως καὶ τῆς ἀπὸ τούτων τιμῆς καὶ τοῦ μεγαλείου, πατριαρχικῆ καὶ οὖσα καὶ ὀνομαζομένη καθιστᾶ δὲ ἢ μετριότης ἡμῶν καὶ τὸν τιμιώτατον καθηγούμενον τῆς αὐτῆς σεβασμίας μονῆς, ἱερομόναχον Παχώμιον, ἔξαρχον εἰς τὰς ὑποκειμένας τῷ μοναστηρίῳ χώρας, ἤγουν τὸ Σελατζλον, τὸ Ἀρτούντεν, τὸ Ὀγγοτζα

τὸ Ἰουμπερέκιν, τὸ Ἰζιτζόβιν, τὸ Παλβανέτζιν καὶ τὴν Πιστραν ὑφεί-
 λει τοίνυν ὁ ῥηθὲς τιμιώτατος καθηγούμενος καὶ ἔξαρχος τῆς ἡμῶν
 μετριότητος ἐπιβλέπειν τοὺς εὐριακομένους ἐν ταῖς εἰρημέναις χώραις
 ἱερεῖς καὶ τὸν λαὸν καὶ παραίνειν καὶ διδάσκειν αὐτοὺς τὰ ψυχωφελῆ
 καὶ σωτήρια, ἀνακρίνειν τε καὶ ἐξετάζειν τὰ παρὰ τῶν ἱερέων γινό-
 μενα ἐκκλησιαστικὰ δίκαια καὶ τὰ δεόμενα διορθώσεως διευθύνειν
 νομίμως τε καὶ κανονικῶς, ἔχειν τε ἄδειαν τοὺς ἀνεγειρομένους ἐν
 ταῖς χώραις ταύταις θείους καὶ ἱεροὺς ναοὺς καθιεροῦν ἐπὶ σταυρο-
 πηγίῳ πατριαρχικῷ, ὑφελόντος ἀναφέρεσθαι τοῦ πατριαρχικοῦ μνη-
 μοσύνου καὶ τοῦ ἑνόματος κατὰ πάσας τὰς ἱεράς τελετὰς καὶ ἐν τῇ
 εἰρημένῃ σεβασμίᾳ μονῇ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς μέλλουσι ἀνεγείρεσθαι
 θείοις καὶ ἱεροῖς ναοῖς. ἔτι τε παρακελεύεται ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ
 τοῦ παρόντος σιγιλλιώδους γράμματος, ὡς ἐὰν συμβῇ θάνατος τῷ
 καθηγούμενῳ τούτῳ, ἵνα οἱ ῥηθέντες εὐγενέστατοι ἀδελφοί, ὃ τε
 βοϊβόδας ὁ Μπάλιτζας καὶ ὁ Νδράγος, ἔχωσιν ἄδειαν, μετὰ καὶ τῆς
 βοσλῆς τῶν τοῦ μοναστηρίου μοναχῶν ἐκλέγεσθαι ἕτερον ἡγούμενον
 καὶ καθιστᾶν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἔχη καὶ ἐκεῖνος ἄδειαν
 καὶ ἐξουσίαν εἰς τὰς εἰρημένας χώρας, ὡς ἔξαρχος ἡμέτερος ἐπιβλέ-
 πειν τοὺς ἱερεῖς καὶ καθιεροῦν τοὺς ἀνεγειρομένους πατριαρχικοὺς
 ἱεροὺς ναοὺς ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέ-
 λυται αὐτοῖς καὶ τὸ παρὸν σιγιλλιώδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος
 δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα αὐγουστον τῆς 18' ἰνδ. τοῦ
 5749' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ Ἀντώνιος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
 σταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενι-
 κός. πατριάρχης †.

CCCCXXVII. (6899—1391) agosto. (ind. XIV).

Litterae patriarchae spectantes ad ecclesiam Ikonias.

I. † Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐγένετο τιμία πατριαρχικὴ γραφή πρὸς τὸν
 ἱερομόναχον Σομεῶν τὸν ἐν τῇ Μικρᾷ Ῥωσίᾳ, ἵνα μετὰ θάνατον τοῦ
 Γαλιτζῆς κατέχη αὐτὸς τὴν ἐκκλησίαν, ἕως ἂν ἀναφέρωσι τὰ περὶ
 τούτου εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πα-
 τριάρχην, καὶ γένηται ἀρχιερεὺς ἐκεῖ εἰ δὲ προαποθάνοι οὗτος, ἵνα

ἔχωσιν ἄδειαν οἱ ἐκεῖ ἄρχοντες, ὁ βοιβόδας ὁ Μπάλιτζας καὶ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ ὁ Νδράγος, ἐκλέγεσθαι ἕτερον εἰς δικαίῳ τῆς ἐκκλησίας,
καὶ κρατῆ καὶ ἐκείνος ταύτην, καθὼς ἐμελλε κατέχειν καὶ ὁ ἱερομό-
ναχος Συμεὼν †.

II. † Ἐτι ἀπελύθη τῷ δηλωθέντι ἱερομονάχῳ Συμεὼν συγχο-
ρητικῆ τιμῆ γραφῆ περὶ τῆς χειροτονίας, ἣν ἐποίησεν εἰς αὐτὸν ὁ
Τάγαρις, προβιβάσας αὐτὸν εἰς ἐπίσκοπον, συνεχωρήθη δὲ, ὅτι πάλιν
μαθῶν ἐκείνον φεύστην εἶναι καὶ ἀνίσρον, ἀφήκε τὸ γεγονός εἰς αὐτὸν
παρ' ἐκείνου, καὶ ἀναθέματι παρέδωκεν αὐτὸν †.

III. † Ἐτι ἀπελύθη ἑτέρα τιμῆ πατριαρχικῆ γραφῆ, ἵνα ὁ ἐν
τῷ ναῷ τῆς παναγίας πρεσβύτερος ὁ Μπριάνιτζος ὑπάρχη πρωτοπαπᾶς,
καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ πᾶς ὁ φάλλων ἐν τῷ ναῷ ἐκείνῳ ὑπάρχη
πρωτοπαπᾶς †.

CCCOXXVIII. (6900—1392) maio. ind. XV.

Promissio presbyteri Simeonis Bariotae.

† Ἐγὼ ἱερεὺς Συμεὼν λέγω καὶ ὑπόσχομαι διὰ τῆς παρ-
ούσης μου ὑποσχέσεως ἔμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότης,
τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι ἐπειδὴ ὠδηγήθη ἐκ θεοῦ, καὶ εὖρον
συμπάθειαν εἰς ἅπερ ἔπταισα, ἤδη ὑπόσχομαι, ἐὰν εὐρεθῶ παρ' ὄλην
μου τὴν ζωὴν μεθυσομένος, ἢ ἐὰν ὀχληθῶ μετὰ τινος, καὶ ὕβρισω καὶ
ἀτιμάσω αὐτόν, ἢ ἐὰν ἀποδειχθῆ, ὅτι ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγος σαπρὸς καὶ ἀπρεπής, ἔτι δὲ ἐὰν ὀχληθῶ εἰς τὸ ἁσπῆτιόν μου
παρὰ τὸ θεόν, καὶ τύπτω καὶ ὕβριζω τὴν γυναῖκά μου, καθὼς οὐ δεῖ,
ἵνα λαμβάνω τιμωρίαν, καὶ καταδικάζωμαι εἰς τὴν ἱερωσύνην μου,
καθὼς ἔχει θέλημα ὁ δεσπότης μου ὁ ἅγιος, ὁ οἰκουμενικὸς πα-
τριάρχης. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα μου ὑπόσχεσις
μηνὶ ματίῳ ἰνδ. ιε' †.

† Ὁ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαρχῶν τῆς ἀγιωτάτης
μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας πρεσβύτερος Συ-
μεὼν ὁ Βαριώτης †.

CCCCXXIX. (6900—1392) februario. ind. XV.

Suspensio presbyteri Mfiohaëlis.

† Μηνί φεβρουαρίῳ ἰνδ. ιε' ἐγένετο θεῖος ὄρισμός τοῦ παναγιωτάτου δεσπότης ἡμῶν, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ ἀποφασίς, εἶναι τὸν παπᾶν Μιχαὴλ τὸν ἀπὸ τῆς Μεθόμνης προτέκδικον, ὃν ἔπεμφαν οἱ ἀπὸ τῆς Πάτμου μοναχοὶ πρὸς τὸ ἐν τῇ Λήμνῳ μετόχιον αὐτῶν, ἀργὸν τῆς ἱερωσύνης παντάπασι διὰ βίου παντός διὰ τὰς συκοφαντίας καὶ διαβολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ πολλὰ ψεῦδη καὶ τὰς μωρίας αὐτοῦ †.

CCCCXXX. (6900—1392) aprili. ind. XV.

Professio sulci Iuliani de Auria.

† Ὁμολογία τοῦ ἀπὸ τῶν Λατίνων ἐλθόντος Ἰαρίου Ντόρια †.
† Πιστεύω εἰς ἓνα θεὸν κ. τ. λ. μηνί ἀπριλλίῳ ἰνδ. ιε' †.

Ego Iulianus de Auria confiteor omnia supradicta, et ad maiorem cautelam manu propria scripsi, et ad cautelam signum meum pono.

† Τοῦτο λέγει ῥωμαϊκῶς· ἐγὼ Ἰάριο Ντόρια ὁμολογῶ πάντα τὰ ἄνωθεν εἰρημένα, καὶ διὰ πλείονα ἀσφάλειαν τῇ ἰδίᾳ χειρὶ ὑπέγραψα, καὶ ἔτι δι' ἀσφάλειαν τὸ ἕμὸν σημεῖον τίθημι.

CCCCXXXI. 6900 (1392) maio. ind. XV.

Sacerdos quidam curator constituitur nepotis sui.

† Ἐπεὶ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, καὶ ἡ θεία καὶ ἱερὰ σὺνδοξος τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Ἰρακλήα, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Νικομιδίας, τοῦ Ἀνδριανουπόλεως, τοῦ Σουγδαίας, τοῦ Σωζοπόλεως καὶ τοῦ Μηδίας, ἀπεφώνησαντο ζητήσεως γενομένης, τίς δὴ κατέχει τὰ εὐρεθέντα τῷ ἐγκόνῳ μου πατρικὰ αὐτοῦ πράγματα, ἵνα κατέχη ταῦτα ἢ μήτηρ αὐτοῦ, ἐγὼ ἱερεὺς ὁ δευτερεύων τῶν ἱερέων ὁ πατὴρ αὐτῆς εὐρίσωμε ὡς κουράτωρ καὶ φροντιστὴς, καὶ ἐπιμελοῦμαι διηγεκῶς, ὅπως ἴστανται ἀκολόβωτα καὶ ἀμίωτα, ἕως ἂν εἰς ἄνδραν ἔλθει τὸ παιδίον, καὶ ἔχει παρ' ἐμοῦ πάσαν ἐπιμέλειαν διὰ τροφῆς καὶ ἐνδυμενίας. ἀπηγγέλην δὲ ἐπὶ τοῦτοῖς ἐγγράφος ταῦτα ποιῆσαι ἐν τῷ παρόντι ἱερῷ κώδικι, ἥδη ποιῶ τοῦτο, καὶ πρῶτον μὲν λέγω καὶ ὁμολογῶ, ὅτι παρέλαβον πράγματα

τοῦ ἐγκόνου μου διὰ τε ὑπερπύρων καὶ ἕλης διατετιμημένης κινητῆς ποσότητα ὑπερπύρων χιλίων διὰ τιμῆ . . . τὰ οἰκήματα αὐτοῦ καὶ τὸ ἀμπέλιον, ἃ δὴ πάντα γράφονται κατὰ μέρος ἐν τῇ γράμματι τοῦ τιμιωτάτου πρωτεκδικίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων τῶν τὴν ἐξέτασιν ταύτην πεποιηκότων, καὶ ὑπόσχομε φυλάσσειν αὐτὰ ἀκολόβωτα καὶ ἀμειώτα, τὰ δὲ παιδίον διατρέψειν ἀπὸ τῆς ἰδίας μου περιουσίας εἰς πάντα τὰ ἀναγκαῖα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας, μέχρις ἂν εἰς ἐντελὴ φθάσῃ τὴν ἡλικίαν· ἔπειτα δὲ ὑποτιθήμιοι εἰς ἐνέχυρον καὶ τὸν βίον μου πάντα, ἵνα, ἐὰν φθαρεῖ τι ἀπὸ τούτων, ἀναπληροῦται ἀπὸ τοῦ βίου μου χωρὶς τινὸς λόγου καὶ προφάσεως. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ ἐγγράφος ταῦτα ἐποιησάμην δι' ἀσφάλειαν μηνὶ μαζῶ ἰνδ. ιε' τοῦ ς ἐννακοσιοστοῦ ἔτους †.

† Ν δευτερεύων τῶν ἱερέων καὶ πρωτοπαπᾶς

CCCCXXXII. (6900—1392) iunio. ind. XV.

Professio fidei Iouannis Spretziaris.

† Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ Σπρετζιάρης προσέρχομαι τῇ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἧς προστάτης ὁ ἀγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, κῆρ Ἀντώνιος, καὶ πιστεύω τὸ ἅγιον σύμβολον, ὡς παρέδωκαν οἱ ἅγιοι καὶ θεοφύροι πατέρες, καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, καὶ ἀναθεματίζω καὶ ἀποβάλλομαι πάντα τὰ ἔθιμα τῶν Λατίνων καὶ ἣν ἔχουσιν αἵρεσις, καὶ στέργω καὶ κηρύττω καὶ ὁμολογῶ, ὅσα καὶ ὁ παναγιώτατος πατριάρχης, καὶ ἐλπίζω μετὰ ταύτης μου τῆς ὁμολογίας παραστῆναι τῷ θεῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ ἐγγράφος ταῦτα ἐποιησάμην, καὶ τὸ ἐμὸν σημεῖον ἐχάραξα ἐνταῦθα διὰ τὸ ἀδιάβλητον μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. ιε' †.

CCCCXXXIII. (6900—1392) iunio ind. XV.

Synodus excommunicat falsarium sacerdotem Andronicum Basilianum.

† Μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. ιε', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνοδικῶς, συνεδριαζόντων τῇ μεγίστῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κουζίκου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Ἰκονίου, τοῦ Σουγδαίας καὶ τοῦ Με-

σημβρίας, ἔτι τε παρακαθημένων τιμιωτάτων ἐξωκατακλήλων καὶ παρισταμένων θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων, ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ἱεράν σύνοδον πρόταγμα πεπλασμένον ἔχον καὶ τὴν συνήθη ὑπογραφήν δι' ἐρωθρῶν γραμμάτων γραφὴν παρὰ πρεσβυτέρου Ἀνδρονίκου τοῦ Βασιλικού, ἔμπλεον διαβολῆς καὶ σοκοφαντεῶν, οὗτος ὁ πρεσβύτερος τὸν κραταιὸν καὶ ἅγιον ἡμῶν αὐθέντην καὶ βασιλέα, παρισταμένου καὶ τοῦδε τοῦ παπᾶ Βασιλικοῦ εἰς τὴν σύνοδον, καὶ ὁμολογοῦντος γραφήναι τὸ τοιοῦτον πεπλασμένον πρόταγμα παρ' αὐτοῦ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐκφυγεῖν τὸ τοιοῦτον ἄγκλημα, ὡς ὄντων γνωρίμων τοῖς πᾶσι τῶν γραμμάτων αὐτοῦ. διὰ τούτου καὶ κατὰ τοὺς φιλευτεβεῖς νόμους ἐψηφίσατο ἡ ἱερά σύνοδος τελείαν καθάρσειν κατ' αὐτοῦ, εἶθεν καὶ ἐσημειώθη ἐν τῇ παρόντι κώδικι τινήθως †.

CCCCXXXIV. 6901 (1392) septembri. ind. I.

Synodus hierosolymitana laicorum nominat metropolitanum Bithynias.

† Π ρ ὸ ἔ ρ ρ τ ῶ Βιθύνης †.

‡ Καὶ ἡ ἀγιωτάτη τῆς Βιθύνης μητρόπολις, ὑπὸ τὸν καθ' ἡμᾶς οἰκουμενικὸν θρόνον καὶ τὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἀπ' ἀρχῆς τελοῦσα, ἐτόγγανε αὐτῷ ὑποκειμένη καὶ ἐνεσθθεν τὴν χειροτονίαν λαμβάνουσα κατὰ τὰς λοιπὰς μητροπόλεις τὰς ὑποκειμένας αὐτῇ χρόνος δὲ ἤδη τρέχει πολὺς, ἐξ ὅτου καὶ ταύτην ἡ τῶν Βουλγάρων ἐκκλησία, δυναστεῖα κοσμικῇ χρησαμένη, ἀκαλονίτως πάντως καὶ παρανόμως τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, τῆς μητρὸς τῶν ἐκκλησιῶν, ἀποπάσασα καὶ ὑφ' ἑαυτὴν ἰδιοποιησαμένη, ὡσπερ καὶ ἄλλας τῶν ἡμετέρων ἐκκλησιῶν, ἀδελῶς καὶ ἐν αὐτῇ τὰς χειροτονίας ἐνήργει, μῆτε θεῖους νόμους δεδιτομένη, μῆτε ἀνθρωπίνους αἰδομένη, δι' ἃ δὴ καὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας δικαίως ἀπισκίεθησαν, μὴ καταδεχομένων ἡμῶν συλλειτουργεῖν ἱερότι φανερώς ἀδικοῦσι καὶ παρανομίαν ἐργαζομένοις· πρὸ ὀλίγων δὲ χρόνων ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου, κυροῦ Νελλου, ὁ ὑψηλότατος βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ποιθεινότατος υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Ἰωάννης ὁ Στραντζιμηρός, ζήλον ἀναλαβὼν ἄξιον ἑαυτοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ γνώσεώς τε καὶ ἀρετῆς καὶ τὴν τοσοῦτων χρόνων ἀδικίαν λύσαι διανοηθεὶς, εἰς ἔργον συντόμως τὰ βεβουλευμένα φέρει, καὶ πρέσβεις καὶ γράμματα πρὸς τὸν πατριάρχην πέμψας καὶ τὸν τότε ἱερομόναχον

κῦρ Κασσιανὸν σὺν αὐτοῖς, αἰτεῖται τοῦτον χειροτονηθῆναι ἀρχιερέα
 συνοδικῶς τῆς Βιδύνης· ἐγχεσθῆναι καὶ γὰρ ἔλεγε βούλεσθαι ἔχειν καὶ
 τὸν ἀγιασμόν καὶ τὴν χειροτονίαν, ὅπου καὶ πρότερον ὑπέκειτο ἡ τοι-
 αύτη μητρόπολις, καὶ οὐ παρ' ἑτέρας ἐκκλησίας ἀρπακτικῶς ταύτην
 λαβούσης καὶ νόθοις ὀνόμασι σεμνυνομένης. κατὰ γοῦν τὴν αὐτοῦ
 τοῦ βασιλέως ζήτησιν, δικαίαν οὖσαν καὶ εὐλογον, χειροτονεῖται ψήφῳ
 συνοδικῆ μητροπολίτης Βιδύνης ὁ κῦρ Κασσιανός, καὶ καιρὸν μὲν τινὰ
 διεβίβασε ποιμαίνων τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην, φθόνῳ δὲ τοῦ πονηροῦ
 δαίμονος ἐγκλήματι φθόνου περιπεσὼν καὶ φωραθεὶς καὶ κινδυνεύειν
 μέλλων περὶ τὴν ἰδίαν ζωὴν, τῆς ἐκκλησίας ἐξελθὼν, γνώμῃ καὶ τοῦ
 ὑψηλοτάτου βασιλέως τῶν Βουλγάρων, καθ' ἑαυτὸν ἰδίᾳζε, τὴν οἰκίαν
 ἀσφάλειαν περιποιούμενος, ὃ καὶ πρὸς τὸν ἀοίδιμον ἐκείνον πατριάρχην
 ἔγραψεν ὑατερον, καὶ τὸ πταίσμα ὡμολόγει καὶ αὐτός· τοῦ δὲ καιροῦ
 τριβομένου, ἐπεὶ τὸν βασιλέα θεραπεύοντες καὶ ὁ πατριάρχης, κῦρ Νεῖλος,
 καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, μετ' ἐκείνον ἐπὶ τὸν πατριαρχικὸν ἀνελθοῦσα
 θρόνον, δέον ἐκρίναμεν, μὴ δίχα τῆς ἐκείνου διαγνώμης ἕτερον ἀρχιε-
 ρέα χειροτονῆσαι, καὶ πολλάκις ἐπέμφθησαν αὐτῷ γράμματα δηλοποι-
 οῦντα περὶ τούτου, ὡς ἂν ἡ πέμψη τινὰ τῶν καλῶν ἀνθρώπων, καὶ χει-
 ροτονηθῆ παρ' ἡμῶν, ἢ εἴπερ οὐκ ἔχει, γράψῃ πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐκλεξώ-
 μεθα τὸν ἀρμόδιον, καὶ χειροτονήσωμεν. μόλις κατὰ τὸν πέρυσι καιρὸν
 ἔπεμψε τὸν τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις, κῦρ Ἰωάσαφ, μετὰ πρέσβων
 καὶ γραμματέων, ἵνα χειροτονηθῆ μητροπολίτης Βιδύνης, καὶ τότε μὲν
 οὐκ ἔδοξε καλὸν τῇ ἡμῶν μετριότητι δι' αἰτίας τινὰς εὐλόγους καὶ
 ἀναγκαίας τοῦτο γενέσθαι, διὸ οὐδὲ εἰς τὴν θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον
 ἐκοινολογήσατο περὶ τούτου, ἀλλὰ τὸν καιρὸν παρακρουομένη καὶ εἰς
 τὸ ἐξῆς τὴν χειροτονίαν ταμειουμένη, οὕτως αὐτὸν μετὰ χρηστῶν τῶν
 ἐλπίδων ἀπέπεμψεν ἐπὶ τῷ συντόμως ἐπαναστρέψαι· ὀλίγος παρήλθε
 καιρός, καὶ ὁ κῦρ Κασσιανός ἐκείθεν ἀποδράς, πρὸς τὴν ἡμῶν μετριό-
 τητα καὶ τὴν θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον παραγίνεται, ἀδικεῖσθαι βοῶν
 καὶ μάτην ἐξωθεῖσθαι τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, μηδὲ γὰρ μετὰ γνώμης
 αὐτοῦ τὸν μοναχὸν ἐκείνον ἀποθανεῖν. προτραπείς δὲ παρ' ἡμῶν τῶν
 ὑπόθεσιν διηγήσασθαι, ὅσον ἀπὸ μόνης τῆς διηγήσεως καὶ δίχα κα-
 τηγόρων καὶ μαρτύρων ἑαυτὸν κατεδίκασεν· ἔλεγε γὰρ, ὅτι κακῶς ὕβρι-
 σεν εἰς αὐτὸν ἐκεῖνος, διὸ καὶ τοῦ κελλίου αὐτοῦ καὶ τῆς πόλεως
 ἐκείνης ἐξωρίσθη ὡς δὲ ἤκουσεν, ὅτι πάλιν ἤλθεν εἰς ἑαυτὸν, ἐκεί-

νον μετεκαλέσατο, καὶ ἠρώτησεν αὐτόν, διὰ τί τοῦτον ἀδίκως ὕβριζει, πολλὰ ἀγαθὰ εἰς αὐτόν ἐνδειξάμενον, ὃ δὲ πάλιν ἀναισχόντως ὕβριζε. θυμωθεὶς τοίνυν αὐτὸς καὶ τὴν ὄρτῃν ὑπερξέσας, ἀναστὰς ἀπὸ τῆς καθέδρας καὶ τοῦ πώγωνος ἐκείνου δραξάμενος οἰκειαῖς χεραὶ τῇ γῆ προσέριψε, καὶ τοῖς παρευώσιν αὐτοῦ ὑπηρέταις καὶ δημοῖς εἶπεν· ἐκάρτετε αὐτόν. οἱ δὲ λαβόντες αὐτόν, σύροντες καὶ παίοντες καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ταῖς βαθμίαις τῆς κλίμακος καὶ τῇ γῆ προσκρούοντες οὐκ ἀφήκαν, ἕως αὐτόν ἐθανάτωσαν, αὐτοῦ τοῦτο μὴ βουλομένου. καὶ ἀπὸ μόνων τοίνυν τῶν αὐτοῦ λόγων καταδεδικασμένος ἦν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν πλήρης ὁ κανονικὸς τῶν ἀρχιερέων ἀριθμὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀπόφασίς παρεστίνετο, ἰδὼν, ὡς οὐκ εἰς καλὸν αὐτῷ ἀποβήσεται τὸ πρᾶγμα, φυγὰς ἔφυγετο, μηδὲ ὅπου ὑπάγει γινώριμὸν τινα καταστήσας. ἀρτίως δὲ ὁ τιμιώτατος ἱερομόναχος, κῆρ Ἰωάσαφ, καὶ αὐθις ἐπανελθὼν μετὰ πρεσβείας ἰσχυροτέρας γράμματα ἔφερε τοῦ ὑψηλοτάτου βασιλέως τῶν Βουλγάρων, μετὰ πολλῆς ἰκεσίας ἀξιούντα χειροτονηθῆναι αὐτόν μητροπολίτην Βιδύνης καὶ μὴ οὕτως ἀποπειμφθῆναι καὶ αὐθις κενόν, ὡς τὸ πρότερον. τῆς γοῦν ὑποθέσεως συνοδικῶς ἐξεταζομένης καὶ βασάνου πολλῆς γινομένης καὶ λόγων πολλῶν λαλουμένων, τινὲς μὲν τῶν ἀρχιερέων ἀντέλεγον, μὴ δεῖν πρὸ τῆς ἐκείνου τελείας ἀποφάσεως ἕτερον χειροτονηθῆναι, κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα· „μηδεὶς ἐπίσκοπος ἐν ἐκκλησίᾳ γινέσθω, ἧς προεστὼς ἔτι ζῆ, καὶ τῆς ἰδίας ἀπολαύει τιμῆς· δεῖ γάρ τὴν αἰτίαν τοῦ μέλλοντος τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλεσθαι κανονικῶς πρότερον ἐξετάζεσθαι καὶ οὕτως ἕτερον χειροτονεῖσθαι.“ ἄλλ' οὐκ ἔχει χώραν ἐπὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως ὁ εἰρημένος κανὼν, οὐδὲ γὰρ πανταχοῦ τὰ πράγματά εἰσιν ὅμοια. ὁ μὲν γὰρ κανὼν λέγει, μὴ γίνεσθαι ἕτερον ἐπίσκοπον ἐν ἐκκλησίᾳ, ἧς ὁ προεστὼς τῆς ἰδίας ἀπολαύει τιμῆς· ὁ δὲ Κασιανὸς τῆς τιμῆς οὐκ ἀπολαύει χρόνων ἤδη συχνῶν, καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἱεράν σύνοδον ἐλθὼν οὐδὲ μιᾶς ἀπήλαυσεν ἀρχιερατικῆς τιμῆς, οὔτε συνελειτούργησεν ἡμῖν, οὔτε τῶν συνοδικῶν ἀνάξεων κοινωνὸς ἐγεγόνει, οὔτε κἂν τῆς αὐτῆς τοῖς ἄλλοις μετέσχε καθέδρας ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν ἀρχιερέων, οὐδὲ πρόκειται νῦν ἡμῖν πρότερον τὰ κατ' ἐκείνον ἐξετάσαι, πάλαι γὰρ προεξητάσθησαν καὶ παρόντος ἐκείνου, καὶ οὐδὲν ἕτερον λείπεται ἢ ἀπόφασιν ἐξενεχθῆναι, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ὁμολογίας ἐκείνου καταδίκη κατ' ἐκείνου ἐξενεχθήσεται. ἐπεὶ τοίνυν ἡ τῆς Βι-

δύνης ἐκκλησία ἔκτον ἤδη χρόνον ἔχει ὀστερουμένη μητροπολίτου καὶ τῆς ἐντεῦθεν ὠφελείας καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ, καὶ ἐν ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραιτήτον, χειροτονηθῆναι ἐν αὐτῇ ἀρχιερέα, διέκρινεν ἡ μετριότης ἡμῶν γνώμη τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Ἰκονίου, τοῦ Χερσονοῦ καὶ τοῦ Σαζοπόλεως καὶ ἔτι τοῦ Σουγδαίας, γενέσθαι τοῦτον ἄν κατὰ πᾶσαν ἀνάγκη· συγκαταβάσει δὲ χρώμενοι λέγομεν, ἠνεωχμένην εἶναι καὶ ἐπὶ τῇ κυρῇ Κασσιανῇ εἴην τοῦ συνοδικοῦ δικαστηρίου θύραν καὶ, ὅταν ἔλθῃ καὶ ζητήσῃ, γενέσθαι καὶ ἐπ' αὐτῇ τὴν κανονικὴν ἀπόφασιν. φήρω γοῦν συνοδικῇ τῶν εἰρημένων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων ἐχειροτονήθη παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος γνήσιος μητροπολίτης Βιδύνης ὁ πολλακίς ῥηθεις ἱερομόναχος, κῆρ Ἰωάσαφ, ἀνθρωπος ἐκ νεότητος ἀφιερωθείς τῷ θεῷ καὶ γένος καὶ πλοῦτον καὶ περιφάνειαν βίου καὶ δόξαν καὶ κοσμικὰς ἀρχὰς παραιτησάμενος ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ κἀντεῦθεν τοσοῦτον ἀγαπηθεὶς οὐ παρὰ τοῦ βασιλέως μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πάσης τῆς πόλεως ἐκείνης, ὡς μετὰ πολλῶν ἐπαίνων καὶ θερμῆς ἰκεσίας εἰς προστασίαν ζητηθῆναι παρὰ παντός τοῦ λαοῦ. ὀφείλει τοίνυν ὁ εἰρημένος ἱερωτάτος μητροπολίτης Βιδύνης καὶ ὑπέρτιμος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργὸς, κῆρ Ἰωάσαφ, ἐπιλαβέσθαι τῆς κατ' αὐτὸν ἐκκλησίας ταύτης καὶ πάσης τῆς ἐνορίας αὐτῆς καὶ πάντων τῶν προσόντων αὐτῇ κτημάτων τε καὶ πραγμάτων καὶ λοιπῶν δικαίων καὶ προνομίων, ἔχων ἄδειαν ἱεροουργεῖν ἀπροκριματίστως ἐν αὐτῇ, ἀναγνώστας σφραγίζειν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν, θείους καὶ ἱεροὺς ναοὺς καθιεροῦν, πνευματικοὺς πατέρας ἐγκαθιστᾶν καὶ τᾶλλα πάντα ποιεῖν, ὅσα καὶ γνήσιος μητροπολίτης Βιδύνης καὶ ὦν καὶ ὀνομαζόμενος. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα Σεπτέβριον τῆς ἐνισταμένης α' ἐνδ' τοῦ ἔτους ς ἐννακισιοστοῦ πρώτου †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Ἀντώνιος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

CCCOXXXV. 6901 (1393) martio. ind. I.

Dorotheus, Athenarum metropolitā, a Latinis ex ecclesia sua pulsus et accusatus, a synodo absolvitur.

† Πράξις συνοδικῆ ὑπὲρ τοῦ Ἀθηνῶν †.

† Φθάνει πρό τινων ἤδη χρόνων ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου, κυροῦ Νείλου, χειροτονηθεὶς φήσῃ συνοδικῆ καὶ θείᾳ χάριτι ὁ νῦν ἱερωτάτος μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἑλλάδος καὶ πρόεδρος θηβῶν καὶ Νέων Πατρῶν, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ἀπὸ Θεσσαλονίκης ἐνταῦθα ἐπιδημήσας καὶ πρότερον πείραν δυὸς ἱκανῆς τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ συνέσεως καὶ προστασίαν δεξάμενος καὶ δύο καὶ τριῶν μεγάλων σεβασμίων· μονῶν καὶ ἐν πάσαις δοκιμασθεὶς καὶ ἱκανὸς ἀναφανεὶς προστάτης οὐ ψυχῶν μόνον, ὑπὲρ ὧν ἡ πᾶσα σπουδὴ τῷ ἀληθινῷ προστάτῃ, ἀλλὰ καὶ τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ καὶ ἡ περὶ αὐτὰ τριβὴ καὶ ἀκριβὴς πείρα καὶ τὸ καλῶς αὐτὰ καὶ θεόντως οἰκονομεῖν οὐκ ὀλίγα τούτῳ συμβάλλεται πρὸς ἀρετὴν, ὡς ἴσασιν ἀκριβῶς οἱ τούτων πεπειραμένοι, κἀντεῦθεν ἄξιος ἀναδειχθεὶς καὶ μείζονος προστασίας καὶ τῆς προεδρίας ταύτης, ὡς τὴν κληρωθεῖσαν αὐτῷ ποιμνὴν δεξάμενος καὶ ἀπελθὼν ἐκεῖ οὐ κατήσχυεν οὔτε τὴν ἑαυτοῦ ἀξίαν καὶ τὸ τῆς προεδρίας μέγεθος, οὔτε τὰς τῶν χειροτονησάντων αὐτὸν ἐλπίδας, ἀλλ', εἴ τι δεῖ καὶ παράδοξον εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ, καὶ πάντα ταῦτα ὑπερηκόντισε, δρόμον ἀποστολικὸν ἀναλαβὼν, ὡς ἐκείνων καὶ μαθητῆς καὶ διάδοχος καὶ μιμητῆς γεγωνὸς κατὰ δύναμιν, τῇ ἐνούσῃ γὰρ αὐτῷ ἀρετῇ καὶ εὐλαβείᾳ καὶ γνώσει παντοδαπεῖ καὶ μεγίσταις οἰκονομίαις χρησάμενος ἐδυνήθη καὶ τῆς τῶν Ἀθηνῶν πόλεως ἐπιλαβέσθαι καὶ ἐντὸς αὐτῆς εἰσελθεῖν καὶ κατοικῆσαι, πρᾶγμα πρὶν γενέσθαι μὴ πιστευόμενον· πάλαι ποτὲ γὰρ ὑπὸ τῶν Λατίνων ἀλούσης τῆς πόλεως ἐκείνης ἐξ ἀμνημονεύτων τῶν χρόνων οὐδεὶς τῶν χειροτονουμένων ἐντεῦθεν ἀρχιερέων καὶ πεμπομένων ἐκεῖ τῇ τυραννίδι καὶ δυναστείᾳ τῶν ἀρχόντων ἐκείνων ἐτόλμησεν εἰσελθεῖν, καὶ ἦσαν μὲν οἱ ἐκεῖ χριστιανοὶ τὴν ὀρθοδοξίαν φυλάττοντες καὶ τὰ ἀρχαῖα δόγματα τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἀκέραια διασώζοντες, ἀνεπίσκοποι δὲ ὅμως καὶ διδασκαλίας ἀρχιερατικῆς ἀγευστοὶ καὶ, ὡς ἔτυχεν, ἕκαστος καθ' ἑαυτὸν οἰκονομούμενος καὶ

κλέπτων τὴν ἑαυτοῦ πίστιν καὶ σωτηρίαν, ὃ δὲ νῦν ἱερώτατος μητρο-
 πολίτης Ἀθηναίων πολλὴν εἰσενεγκάμενος τὴν σπουδὴν καὶ μεγίστη
 χρησάμενος οἰκονομίᾳ καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν ἰδίαν μη-
 τρόπολιν παραλαβὼν, οὕτω τὰ καθ' ἑαυτὸν διέθεκε καὶ οὕτω κατέ-
 στησε τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, καὶ οὕτως αὐτὴν ἐρρύθμισε καὶ ἐπαίδευσεν
 καὶ λόγοις καὶ πράγμασι καὶ διδασκαλίαις καὶ τῇ τοῦ βήματος εὐτα-
 ξία καὶ τῇ πολιτικῇ καταστάσει καὶ εὐνομίᾳ, ὡς δοκεῖν εἰς τὸ ἀρ-
 χαῖον ἀποκαταστήναι σχῆμα καὶ τὴν προτέραν εὐδαιμονίαν καὶ εὐκλη-
 ρίαν, πρὶν ἀλωθῆναι χειρὶ βαρβαρικῇ. καὶ ἦν ἐπὶ καιρὸν ταῦτα δια-
 πραττόμενος καὶ ἐκκλησίαν συστησάμενος θεοῦ βοήθειᾳ καὶ τοῖς ἰδί-
 οῖς πόνοις τὴν μὴ οὔσαν πρότερον, ἀποστολικὸν, ὡς εἶρηται, δρόμον
 ἀναλαβὼν· ἀλλὰ ταῦτα τὸν φθόνον οὐκ ἦν ἐνεγκεῖν, ἀλλὰ παρὰ τῶν
 τῆς ἀρχῆς ἐχόντων τῆς πόλεως ἐκείνης φθονηθεὶς καὶ κινδυνεύων
 ἤδη περὶ τὴν ἰδίαν ζωὴν, ὡς τὸν δόλον ἔγνω καὶ τὴν βουλήν, φυγῇ
 τὴν σωτηρίαν ἐπραγματεύσατο, καὶ τόπους ἐκ τόπων ἀμείβων οὐδ'
 οὕτως ἐπελάθετο τῶν οἰκείων ἔργων, ἀλλὰ πρὸς μὲν τοῦς οἰκείους
 παραινετικούς ἐποιεῖτο λόγους, διδάσκων δι' ἐπιστολῶν ἐμμένειν τοῖς
 παρ' αὐτοῦ τυπωθεῖσι καὶ οἷς παρῶν εἰσηγεῖτο, πρὸς δὲ τοῦς ἄρχον-
 τας εἰρηνικὰς σπονδὰς ἀπαιτῶν καὶ ἀνεύθυνον ἑαυτὸν διὰ πάντων
 δεικνὸς ὢν αὐτοῦ κατηγοροῦν· οὕτω τῶν πραγμάτων ὄντων καὶ πά-
 σης μηχανῆς κατ' αὐτοῦ κινουμένης, ὥστε θανατωθῆναι, ἐπέπερ σί
 ταῦτα πράττοντες κενὰ πάντα ἑώραν, αὐτοῦ τῇ ἐνοσίτῃ αὐτῷ συνέσει
 καὶ πείρᾳ πάντα προγινώσκοντος καὶ, ὡς ἐχρῆν, φυλαττομένου, ἀπορή-
 σαντες ἐκ πάντων μετὰ σοφοφαντίας γράμματα συμπλασάμενοι καὶ
 λοιδορίαις καὶ διαβολαῖς αὐτοῦ κατηγορήσαντες, πρὸς τὴν ἡμῶν με-
 τριότητά πέμπουσι καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἱεράν καὶ μεγάλην σύνοδον,
 ἐγκαλοῦντες αὐτῷ, ὅτι δῆθεν εἰς τοῦς Τούρκους ἀπήλθε, καὶ δύναμιν
 ἔλαβεν ἐκεῖθεν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἵνα μόνον ἐπιλάβηται τῆς ἐκ-
 κλησίας αὐτοῦ, καὶ τοῦς γενομένους φόνους, ὡς ἔλεγον, ἢ καὶ γενη-
 σομένους αὐτῷ ἐπέγραφον, καὶ ὅτι τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης ἱερά κει-
 μῆλια συνεφώνησε δοῦναι τοῖς Τούρκοις, ἵνα μόνον ἐπιτύχη τοῦ ζη-
 τουμένου. ταῦτα τοῖσιν οὕτω συσκευάσαντες οὐκ ἠρκέσθησαν μέχρι
 τούτου, οὐδὲ ἀνέμενον τὴν παρ' ἡμῶν ψήφον καὶ ἀπόφασιν, ἀλλ' ἵνα
 αὐτοὶ ἑαυτοῦς ἀπροσδέκτους καταστήσωσιν εἰς κατήγορίαν, καὶ τὴν
 ἀπόφασιν κατ' αὐτοῦ ἐξήνεγκαν, ἀνίερρον ἀποκαλοῦντες καὶ ἀσεβῆ καὶ

ἄθεον καὶ δεύτερον Ἰουλιανὸν καὶ τὸν ποτὲ Ἀθηναίων λέγοντες, καὶ
 τοσοῦτον ἐθάρρουν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ καὶ ταῖς κατηγορίαις, ὅτι καὶ
 ὀνομαστί χειροτονηθῆναι ἑτέρους ἀρχιερεῖς ἐζήτουν, τὸν μὲν εἰς τὴν
 τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν τῶν Θηβῶν, ἣν ἐπιδόσεως
 λόγῳ παρέλαβεν ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μετὰ τῶν Νέων Πατρῶν,
 ὅτε ἐχειροτονήθη. καὶ οὐδὲ τοῖς προτέροις γράμμασιν ἠρκέσθησαν,
 ἀλλὰ μετ' ἐκεῖνα καὶ δεύτερα ἔπεμψαν, καὶ μετ' αὐτὰ πάλιν τρίτα καὶ
 αὐθις ἕτερα, καὶ τῶν ἐρχομένων ἐκεῖθεν οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐ τοιαῦτα
 ἐπεφέρετο γράμματα. ἀναγκασθεῖσα τοίνυν ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ
 συνδιασκεψαμένη συνοδικῶς ἔγραψε πρὸς τὸν μητροπολίτην, ἐνταῦθα
 παραγενέσθαι, οὐχ ὥστε λόγον δοῦναι περὶ τῶν κατ' αὐτοῦ λαλουμέ-
 νων, οὐτε γὰρ κατηγοροῦς εἶχεν ἀξιολόγους καὶ οὐς οἱ θεοὶ κανόνες
 διορίζονται, οὐτε μάρτυρας, ἀλλ' ἵνα διδαχθῇ παρ' ἡμῶν, μὴ ζητεῖν
 ὄλωσ τὴν παρὰ τῶν Τούρκων βοήθειαν, ἕως μὲν γὰρ τοῦ παρόντος
 καιροῦ οὐκ ἐγένετο παρ' αὐτοῦ τί τοιοῦτον, οἱ δὲ κατ' αὐτοῦ λέγον-
 τες καὶ παρ' ἑτέρων ἐὰν ἐπιχειρηθῇ τοῦτο, εἰς αὐτὸν τὴν αἰτίαν ἀνα-
 θήσουσι, καὶ πρόφασιν κατηγορίας εὐρήσουσι κατ' αὐτοῦ, ὅπερ ἵνα μὴ
 γένηται, δεόν ἐκρινεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ἐνταῦθα τοῦτον ἐλθεῖν καὶ
 διδαχθῆναι τὸ συνοῖσον αὐτῷ καὶ φυλάσσεσθαι παρὰ τῶν βουλομέ-
 νων κατ' αὐτοῦ κωφεῖν, ὅθεν καὶ τὰ ἡμέτερα δεξάμενος γράμματα,
 μηδὲν μελλήσας, ἀλλὰ καταφρονήσας πάντων τῶν κατ' αὐτοῦ μελετω-
 μένων κινδύνων διὰ τε γῆς καὶ θαλάττης, καίτοιγε πάντων ἐστερη-
 μένος τῶν πρὸς χρείαν ἐπιτηδείων καὶ ὧν δεόνται πάντες οἱ μακρὰς
 ἀποδημίας ποιούμενοι, ὅμως μὴ ἔχων, ὅ τι καὶ ὄρασεις διὰ τὴν ὀφει-
 λομένην ὑποταγὴν, πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἐνταῦθα παραγίνεται,
 καὶ τυγχάνει μὲν τῆς παρ' αὐτῆς ἀναδοχῆς καὶ εὐμενείας καὶ τῆς
 ἀδελφικῆς διαθέσεως, καὶ εὐλογίας ἀξιοῦται συγκροτηθείσης δὲ καὶ
 τῆς ἱεράς συνόδου τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Ἐφέ-
 σου, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Ἰκονίου, τοῦ
 Σουγδαίας, τοῦ Σωζοπόλεως, τοῦ Μαυροβλαχίας καὶ τοῦ Μηδείας διὰ
 γνώμης πρὸς τὸν Κοζίκου, προκαθημένης τῆς ἡμῶν μετριότητος, διε-
 γνώσθη καὶ ἀπεφάνθη συνοδικῶς, ἀθῶνον εἶναι καὶ ἀνεύθυνον τὸν
 ἱερώτατον μητροπολίτην Ἀθηναίων τῶν κατ' αὐτοῦ λαλήθέντων μῶμων
 καὶ μέμφων καὶ τῶν κατηγοριῶν, κατὰ τὸν ἕκτον ἱερὸν κανόνα τῆς
 ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς δευτέρας συνόδου, διοριζόμενον, μὴ προσδέχε-

σθαι εἰς κατηγορίαν ἐπιτικόπων αἰρετικούς ἢ σχισματικούς καὶ ἀκαιο-
 νωνήτους· εἰ γὰρ καὶ αὐτὸς ἀνοθεύσας ἀρξάμενος ἐγγράφως τὰ κατ' αὐ-
 τὸν διηγήσατο, καὶ ἀθῆρον ἀπέδειξεν ἑαυτὸν τῶν κατ' αὐτοῦ λαλοημέ-
 νων, τὰ πᾶσι ὄφθα καὶ γνώριμα εἰπὼν, καὶ ἅπερ οὐκ ἔστιν οὐδένα ἀρ-
 νήσασθαι, ἀλλ' ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἡ περὶ αὐτὴν θεία καὶ ἱερὰ
 μεγάλη σύνοδος, πάντα ταῦτα θεύτερα θέμενοι, τὸ τῶν κανόνων μόνον
 ἰσχυρὸν προβαλλόμεθα, οἷς ἐρείδεται πᾶσα ἐκκλησιαστικὴ διακόσμη-
 σις, καὶ ὧν ἀνεὺ χριστιανῶν ἐκκλησίαν συστήναι ἀδύνατον· εἰ γὰρ καὶ
 ὅλως ἔδει κρινεῖσθαι τὸν Ἀθηνῶν καὶ ἀπολογεῖσθαι περὶ ὧν ἐγκα-
 λείται, ἔδει κατέχειν τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ καὶ τὸν οἰκεῖον θρόνον
 καὶ τὴν τιμὴν καὶ οὕτω καθήμενον ἀνευόχλητον καὶ τὸ οἰκεῖον ἔργον
 πράττοντα. εἰ τις αὐτῷ ἐγκαλεῖν ἐβούλετο τῶν μὴ κωλυομένων παρὰ
 τῶν θεῶν κανόνων, ἔμελλε κρινεῖσθαι κανονικῶς καὶ ἀπολογεῖσθαι
 νῶν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξόριστος ὢν καὶ τὸν θρόνον ἀπολέσας
 καὶ παρὰ τῶν διωκόντων αὐτὸν κατηγορούμενος καὶ τῶν ζητούντων
 αὐτὸν φονεῦσαι, καὶ ταῦτα κωλυομένων παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων, ποῦ
 δίκαιον κρινεῖσθαι, πῶς δὲ κατηγοροῦς προσδέξεται τις τοῖς πρὸ τῆς
 κρίσεως ἀποφαινομένους κατ' αὐτοῦ τὰ θειότατα καὶ ἀνίσχρον ἀπο-
 καλοῦντας καὶ ἄθεον καὶ ὅσα ἀνωτέρω εἴρηται; διὰ ταῦτα πάντα
 ἀθῆρον ἔχομεν αὐτὸν καὶ ἀνεύθυνον καὶ ἀδελφὸν ἡμέτερον καὶ συλ-
 λειτουργὸν καὶ ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ ἀμεμπτον, καὶ προτεπιστηρίζομεν
 αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην, ἣν ἡ τοῦ θεοῦ πνεύματος χάρις αὐτῷ ἐνε-
 χείρισε, καὶ λέγομεν καὶ ἀποφαινομένεθα, μητροπολίτην Ἀθηνῶν αὐτὸν
 εἶναι καὶ κατέχειν τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ πᾶσαν μετὰ τῆς ἐνορίας αὐ-
 τῆς καὶ τὰς δοθείσας αὐτῷ κατ' ἐπίδοσιν ἐκκλησίας, τὴν τε τῶν ἱε-
 ρῶν καὶ τῶν Νέων Πατρῶν, κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτῷ
 πατριαρχικῶν σιγίλλων γραμμάτων, ἔτι γε μὴν καὶ τῆς ἡμῶν μετριό-
 τητος, καὶ ἄδειαν ἔχειν διενεργεῖν ἐν αὐταῖς πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ
 ἀκωλύτως παντάπασι καὶ ἀνεμποδίστως. ταῦτα γὰρ ἅπαντα τὰ προ-
 γεγονότα αὐτῷ δικαιώματα στέργει καὶ βεβαίῳ καὶ ἐπικυροῖ τυγοδι-
 κῶς ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς παρουσίας συνοδικῆς πράξεως, ὥστε τὸ
 ἄρραγές ἔχειν καὶ ἀκατάλυτον ἐν ὕλῃ τῇ ζωῇ αὐτοῦ, ὅθεν ὀφείλουσι
 πάντες οἱ ἐν ταῖς εἰρημέναις ἐκκλησίαις ὄντες καὶ ἐν πάσαις ταῖς
 ἐνορίαις αὐτῶν κληρικοὶ, ἱερωμένοι, μονάζοντες, ἀρχόντες καὶ πᾶς ὁ
 τοῦ κορίου λαὸς ὁ χριστιάνομος τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν αὐτῷ τι-

μήν και αἰδῶ και ὑποταγήν και εὐπειθειαν και αὐτῷ μόνῳ ὑποτάσσεται κατὰ πάντα, ὅσα μέλλει λέγειν πρὸς αὐτοὺς, ἀφορώντα πρὸς φυικὴν αὐτῶν λουιτέλειαν, και παρ' αὐτοῦ μόνου λαμβάνειν τὴν εὐλογίαν και τὴν χειροτονίαν και τὸν ἀγιασμόν, ἄλλον δὲ τινα μὴ προσδέχεσθαι παρὰ γνώμην αὐτοῦ, ὅστις ἂν εἴη· εἰ γάρ τις τολμήσειεν ὅλως ἢ παρ' ἄλλου ἐπισκόπου χειροτονίαν δέξασθαι ἢ εὐλογίαν τινὰ και ἀγιασμόν ἢ ὅλως δέξασθαι ἕτερον ἀρχιερέα εἰς ταῦτα πάντα ἢ εἰς ναοῦ καθιέρωσιν ἢ διόρθωσιν φυικὴν ἢ τὴν τυχοῦσαν πνευματικὴν ὑπηρεσίαν, εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, ἐκπεσεῖται συνοδικῶς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος τοῦ οἰκείου βαθμοῦ, εἰ δὲ λαϊκός, ἀφορισμῷ ἀλύτῳ και φρικῶδει ὑποπεσεῖται. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν, ὑπερτίμῳ και ἐξάρχῳ πάσης Ἑλλάδος και προέδρῳ Θηβῶν και Νέων Πατρῶν, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος και συλλειτουργῷ, κυρῷ Δωροθέῳ, και τὸ παρὸν ἀθροωτικὸν γράμμα μετὰ γνώμης τῆς περὶ αὐτὴν ἱεράς και θείας μεγάλης συνόδου ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῷ δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα μάρτιον τῆς ἐνισταμένης πρώτης Ἰνδ. τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἐννακοσιοστοῦ πρώτου ἔτους †.

† Εἶχε και διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς Ἀντωνίος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, και οἰκουμενικός πατριάρχης †.

Εἶχε και ὀπισθεν ὑπογραφὰς τοιαύτας·

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἐφέσου, ὑπερτίμος και ἐξάρχος πάσης Ἀσίας, Μύρων †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Κυζίκου Ματθαῖος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Νικομηδείας και καθολικὸς κριτὴς τῶν Ῥωμαίων Μακάριος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Νικαίας Ἀλέξιος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἰκονίου Θεοδόσιος †.

† Ὁ μητροπολίτης Σουγδαίας και Φούλλων Θεόκτιστος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σωζοπόλεως
Ἰωσήφ †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μαυροβλαχίας
Ἰερεμίας †.

CCCCXXXVI. (6901—1393) iunio. ind. I.

Hieromonachi Iacobi et Constantius accusant Niphonem Mandylam, episcopum Methones.

† Ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τῆς Μεθώνης ἱερομόναχοι καὶ πνευματικοί, ὃ τε Ἰάκωβος καὶ ὁ Κωνστάντιος, θείῃ ζήλῳ κινήθεντες ἀνεδράμομεν εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καὶ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν καὶ μεγάλην σύνοδον, καὶ ἐκινήσαμεν, ἅπερ οἶδαμεν ἀκριβῶς κατὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μεθώνης, κυροῦ Νίφωνος, ἐγκλήματα, ἅπερ εἰσὶ ταῦτα· πρῶτον, ὅτι εἶπεν, ὡς ἐξωδίασεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν φλωρία ὀκτακόσια, ἵνα ἀποσπάσῃ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀπὸ τῆς προστασίας τοῦ μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν· εἶτα, ὅτι ἐχειροτόνησε τὸν Ὀρδοβιλαν ἱερέα, δίγαμον ὄντα· ἔτερον, τὸν τοῦ Πέτρου μαθητὴν τοῦ Κακπαδόκη, ὃν μοιχεύσαντα, πορνεύσαντα καὶ κλέψαντα ἐποίησε καὶ αὐτὸν ἱερέα· τέταρτον, τὸ τὸν παπῶν Μωσῆ, ὃν ἀνάξιον ὄντα ἱέρωσε· καὶ πέμπτον, τὸ τοῦ παπᾶ Μονοφθάλμου, ὃν ἱέρωσεν ἀναξίως, ποιήσαντα παιδίον μετὰ τῆς Γαίδουροῦς, καὶ ὑποσχόμεθα παραστήσειν αὐτὰ ἐν τῇ Μεθώνῃ καὶ ταῖς πλησίον χώραις ἐνώπιον τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων διὰ ἀξιολόγων μαρτύρων· εἰ δ' οὐ δονηθῶμεν συστήσαι αὐτὰ, ἵνα κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας καθαιρώμεθα ἡμεῖς ἀσυμπαθῶς. τούτου γὰρ χάριν ἐνεγραψάμεθα ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι, καὶ ὑπεγράψαμεν οἰκτιροῦντες δι' ἀσφάλειαν μηνὶ ἰουνίῳ ἔνδ. α' †.

† Ἰάκωβος ἱερομόναχος καὶ πνευματικῶς
στεργὸν ὑπεγράψα †.

† Κωνστάντιος ἱερομόναχος ἀτέργων ὑπε-
γράψα †.

CCCCXXXVII. (6901—1393) iulio. ind. I.

Condemnatio iconomachii cuiusdam.

† Ὁ οικειος τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν αὐθέντη καὶ βασι-
λει, κῆρ Μανουήλ ὁ Συναδικός, ἀνέφερεν εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν
δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ὅπως προσήγγειλεν ὁ Σοφια-
νὸς ὁ Πρινεᾶς εἰς αὐτὸν καταλλάκτην τὸν σύγκελλον, ὅτι ἐπάνω τῆς
προβολῆς αὐτοῦ ἀναισχυρήσας ὡσπερ τις ἀσεβῆς καὶ εἰκονομάχος
καταλύει ἐγκόλπιον μετὰ τοῦ Φραγκοπούλου, καὶ ἀπελθὼν εὔρον αὐ-
τὸν τοῦτο ποιοῦντα, καὶ αὐτὸς μὲν ἐποίησεν εἰς αὐτόν, ὅσον ἠδύνατο
κατὰ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, ζητεῖ δὲ παιδευθῆναι καὶ παρὰ τῆς ἐκ-
κλησίας. ὃν καὶ ἀποστείλας ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης ἀφώρισε,
καὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν καὶ πάντα ἁγιασμόν ἀπέκλεισε, καὶ ἤργησεν εἰς
αὐτόν. εἶτα τιμωρηθεὶς μεθ' ἡμέρας πολλὰς ἐλθὼν καὶ ζητήσας συγ-
χώρησιν συνεχωρήθη μὲν, πλὴν ἔδωκεν ὑπόσχεσιν εἰς ὑπέρπυρα δια-
κόσια, ὅτι ἐὰν εὔρεθῇ ποτε ἢ ἀπὸ κλέπτου ἢ ἀπὸ ἄλλου τινός, ὅτι
ἢ κατέλυσεν ἁγίαν εἰκόνα, ἢ ἐδέξατο ἀσῆμιον ἅγιον, ὅτι ἀποδιδοῖ τὰ
διακόσια ταῦτα ὑπέρπυρα ἀνιλεῶς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ
ἐξορίζεται καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας. καὶ διὰ τοῦτο ἐσημειώθη
μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδ. α' †.

CCCCXXXVIII. (6901—1393) iulio. ind. I.

*Archiepiscopus Bethlehem, in Iussiam, profecturus, in hac ecclesia iura epi-
scopalia exerceat.*

† Προτροπὴ τῷ ἱερωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Βηθλεέμ †.

† Ἐπεὶ ὁ ἱερώτατος ἀρχιεπίσκοπος Βηθλεέμ, ἐν ἁγίῳ πνεύματι
ἀγαπητὸς ἀδελφός τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ἀπέρχε-
ται εἰς τὴν Ῥωσίαν διὰ τινὰς ἐκκλησιαστικὰς δουλείας, ἐκχωρεῖ καὶ
ἄδειαν δίδωσιν ἢ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν ἱερουργῇ ἀκωλύτως εἰς ἐκ-
κλησίαν ἡμετέραν χηρέουσαν τοῦ ἰδίου ποιμένος, καὶ χειροτονίαν
ποιήσῃ ἀκωλύτως, ἐὰν γένηται χρεῖα, εἰς τὸν εὔρεθέντα καὶ μαρτυ-
ρηθέντα ἄξιον εἰς τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν, καὶ καθιέρωσιν ποιήσει
ναοῦ, εἰ δεήσειεν, ὁμοίως ἱερουργῆσει καὶ εἰς ἄλλας ἐκκλησίας τὰς
ἔχουσας ἀρχιερεῖς ἢ μετ' αὐτῶν ἢ καὶ μόνος μετὰ προτροπῆς αὐτῶν,
εἴτε δι' ἁγιασμόν ἑαυτοῦ, εἴτε καὶ διὰ χρεῖαν ἐκκλησιαστικὴν κατὰ

τὴν ἀνωθεν ἐπικρατήσασαν εἰς ταῦτα ἐκκλησιαστικὴν ἀντιθέσιν τε καὶ τάξιν, καὶ οὐδὲν εὖρη παρά τινος τὸν τυγχόντα εἰς τοῦτο ἐμποδισμόν. τούτου γὰρ χάριν ἀπολείπεται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν προτροπῆ-ριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ εἰμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ Ἰουλίῳ Ἰνδ. α' †.

CCOCXXXIX. (6901—1393) ind. I.

Promissio sacerdotis Iovinnii Sebacti.

† Ἐγὼ πρεσβύτερος Ἰωάννης ὁ Σεβαστὸς ὑπόσχομαι ἐν τῷ παρόντι ἱερῷ κώδικι ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἵνα διαβιβάσω εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἀρτίως φάλλω, τὸν τρέχοντα καιρὸν ἕως τοῦ ἐπερχομένου ἡμῖν σὺν θεῷ πάσχα τῆς β' Ἰνδ., καὶ τότε, ἵνα ἀπέρχωμαι εἰς μοναστήριον ἢ εἰς τὴν πατρίδα μου· εἰ δ' οὐ ποιήσω, καθὼς ὑπόσχομαι, ἵνα εἶμι ἀργὸς πάσης ἱερωσύνης. τούτου γὰρ χάριν καὶ τὸ παρὸν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ δι' ἀσφάλειαν †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Ἰωάννης ὁ Σεβαστὸς στέργον ὑπέγραψα †.

CCCOXLI. (6902—1393) septembri. ind. II.

Synodus excommunicat sacerdotem Iovannem Aidiostatam coniurationis accusatum.

† Ὁ παπᾶς Ἰωάννης ὁ Ἀθηναίτης ὁ καὶ διδάσκαλος τοῦ εὐαγγελίου χρηματίσας, καταλιπὼν τὴν πολιτείαν αὐτοῦ καὶ τὴν τάξιν καὶ ἀνταρσίας καὶ συσκευάς τινὰς μεθ' ἑτέρων ἀτασθαλῶν καὶ παρανόμων ἀνδρῶν μελετῶν καὶ ἐργασίας ἐργαζόμενος κατὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ σκουδάζων διαφθαρῆναι τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων, τέλος ἀποτυχῶν τοῦ σκοποῦ, ἐπεὶ εἶδε τοὺς αὐτοῦ συνεργοὺς καὶ συμβούλους κρατηθέντας καὶ ἐξεταζομένους καὶ φοβηθεὶς τὴν φανέρωσιν ὧν αὐτὸς ἐπραττεν, εἰς μὲν τὸ πατριαρχεῖον καλούμενος εἰς τὸν μέγαν τοῦτον καὶ θεῖον ναὸν ἐλθεῖν οὐδὲως ἠθέλησεν, εἰς δὲ τὸν Γαλατᾶν ἀπιὼν ἤχθετο, μήτινος ὄντος τοῦ τοῦτον διώκοντος, διαμνηθεὶς δὲ καὶ παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ παρ' ἑτέρων εὐσεβῶν καὶ φιλοθέων ἀνδρῶν συμβουλήν δεξάμενος, ἐλθεῖν εἰς τὴν Κων-

τσαντινούπολιν και μετα της προσηκούσης έκκτηρίας την τοῦ κραταιοῦ
 και ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου και βασιλέως εὐμένειαν και συμπάθειαν
 ζητήσαι και εὑρεῖν, οὐδόλως τοῦτο ποιῆσαι ἠθέλησεν, ἀλλὰ τρέφων ἐν
 ἑαυτῷ φροντίδας ματαίας και παρ' αὐτῶν ὡς ἄφρων τρεφόμενος και
 τρίτον ἤδη χρόνον εἰς τὸν Παλατᾶν διάγων, οὐκ ἐπαύσατο τὰ πρότε-
 ρον ἐργαζόμενος και ὕβρεις ἀλλοκότους κατὰ της ἐκκλησίας ἐκχέων
 και κατὰ τοῦ κραταιοῦ και ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου και βασιλέως και
 τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικόν, πατριάρχην, ἑσαι
 διασύρων, ὄθεν και ἀναγκασθέντες πρὸς ταῦτα οἱ παρ' ἐκείνου ἀδι-
 κως διασυρόμενοι και ὕβριζόμενοι τὰ περί τούτου τῇ ἱερᾷ και θείᾳ
 συνόδῳ ἀνήνεγκαν, και ἀντικριθῆναι αὐτῷ ἐζητήσαντο· ἀλλὰ και ὁ
 κραταιὸς και ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης και βασιλεὺς, ἀγανακτήσας πρὸς
 τὴν αὐτοῦ ἀφροσύνην και τὰ παραληρήματα, τῇ ἱερᾷ συνόδῳ διεμηνύ-
 σατο, μὴ ἀνεκδέκτητον περιορᾶν τὸ κακὸν τῶν εἰς τοὺς ἱεροὺς και
 θείους κανόνας ἀπαυθαδιαζομένων. δίκαιον γοῦν και καλὸν τούτο τῇ
 ἱερᾷ δόξαν συνόδῳ, ὥστε διαμηνυθῆναι αὐτῷ και εἰς τὸ ἱερόν ἀπαν-
 τῆσαι δικαστήριον και ἀντικριθῆναι τοῖς αὐτῷ ἐγκλητεύσασαι, τὸ μή-
 νομα πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν συνοδικῶς διετάξαντο. και πρῶτον μὲν οἱ
 θεϊότατοι ἀρχιερεῖς, ἐκλεξάμενοι τοὺς ἐντιμοτάτους ἐκκλησιαστικοὺς
 ἄρχοντας, τὸν τε μέγαν πρωτοπαπᾶν και τὸν ἐπὶ της ἱερᾶς καταστά-
 σεως, πρὸς τὸν εἰρημένον παπᾶν Ἰωάννην λόγους παραινετικὸς και
 πολλῆς ἀναμέστους διδασκαλίας διεμηνύσαντο, και εἰς τὴν ἱεράν ἀπαν-
 τῆσαι διεκελεύοντο σύνοδον και τα αὐτοῦ ἐγκλήματα ἀποδύσασθαι
 και συγγνώμην ἐκ τούτου τυχεῖν. ὁ δὲ τοὺς τοιούτους λόγους ὁμοίως
 ἀκούσας οὐ συνῆκεν, ἀσύνητος ὢν, ἀλλὰ θρασυστομήσας και μὴ κα-
 ταλιπὼν, ἅπερ και πρότερον ἔλεγε, τὴν κρίσιν σὺν ἀπειλαῖς ἀπεκρού-
 τατο· ἦν μὲν οὖν προσῆκον κατ' ἐκείνου ἐξενεχθῆναι ἀπόφασιν. ἐπεὶ
 δὲ ἡ ἱερά και μεγάλη σύνοδος κατὰ τὸν μέγαν ἐν θεολογίᾳ συνα-
 θροισθείσα Γρηγόριον ἐζήτηε διορθῶσαι και μὴ χλευάσαι και δια-
 σύραι τὸ πάθος και τὴν ἐκείνου ἄνοιαν, πάλιν τὸν αὐτὸν μέγαν πρω-
 τοπαπᾶν και τὸν ἄρχοντα τοῦ εὐαγγελίου πρὸς ἐκεῖνον ἐπεμψαν, πολ-
 λαῖς νουθεσίαις ἐκείνον και παραινέσαι προσκαλουμένην και τὴν ἐκεί-
 νου διόρθωσιν ζητοῦσα και θέλουσα, ὅς δὲ ὡς ἀσπίς πρὸς ἐπίσματα,
 βύσας τὰ ὦτα, οὐδὲν ὑγιὲς ἀπεκρίνατο. ἐκ τρίτου τοῖνον σὺν τῷ αὐ-
 τῷ μεγάλῳ πρωτοπαπᾶ και τοῖς δυοῖ θεοφιλεστάτοις ἄρχουσι πρὸς

ἐκείνον ἢ ἱερά παραγενέσθαι διέκρινα σύνοδος καὶ σὺν τῇ τῶν ἱερῶν ὑπομνήσει κανόνων εἰς τὴν σύνοδον αὐτὸν προσκαλέσασθαι· ὁ δὲ καὶ τούτους λόγους ἀκαίρως κορέσας, μηδαμῶς εἰς τὴν σύνοδον ἀπαντησαὶ διατίσινετο, προβαλλόμενος εἰς ἴδιαν βοήθειαν, ὡς συγκλητικὸς ἐστίν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἄδειαν αὐτὸν κρίνειν τοιοῦτον ὄντα, μεγαλαυχῶν ἐφ' ὃν ἐπὶ κεφαλῆς ἐφόρει σταυρὸν. τούτων πάντων οὕτω παρηκολουθηκότων ἢ ἱερά καὶ μεγάλη σύνοδος τοὺς θείους κανόνας εἰς ἐπήκοον ὑπαναγνωσθῆναι διακελεύσατο, καὶ ἐπεὶ πολλοὶς τῶν κανόνων ἐνέχεται, καὶ μάλιστα, ὅτι δις καὶ τρίς μηνυθεὶς εἰς τὴν θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον ἀπαντήσαι οὐκ ἐδέξατο, ἔδοξε τῇ ἱερᾷ συνόδῳ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ αἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνεδριαζόντων αὐτῶν τοῦ τε Κυζικίου, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Χερσῶνος, τοῦ Ζηρκχίας, τοῦ Μαυροβλαχίας, καὶ ἀπεφάνθη παρ' αὐτῆς κατὰ τὴν τοῦ ὑπαναγνωσθέντος θείου κανόνος διαγόρευσιν, καθηρημένον καθάπαξ εἶναι τὸν προειρημένον παπᾶν Ἰωάννην τὸν Ἀθηναίτην καὶ γεγυμνωμένον καὶ ἀποκομμένον παντὸς τοῦ ἱερατικοῦ καταλόγου καὶ οὐπερ ἐκτέτατο βαθμοῦ. τούτου γὰρ χάριν ἐσημειώθη καὶ ἡ παρούσα συνοδικὴ διαγνώσις καὶ ἀπόφασις ἐν τῷ παρόντι ἱερῷ κώδικι κατὰ μὴνα Σεπτέβριον τῆς δευτέρας 158. †.

CCCOXLI. (6902—1393) septombri. ind. II.

Synodus iubet accusationes institutas in Niphonem, episcopum Methones, examinari a metropolitā Peloponnesi.

† Οἱ ἀπὸ τῆς Μεθώνης ἱερομόναχοι καὶ πνευματικοί, ὃ τε Ἰάκωβος καὶ ὁ Κωνσταντῖος, εἰς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων παραγενόμενοι καὶ ἀναδραμόντες εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ παραστάντες αὐτῇ συνοδικῶς, λιβέλλους κατηγορίας ἐνεγείρησαν κατὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μεθώνης, τοῦ Μανδουλά, ἐν οἷς ἐνεγέγραπτο τοιαῦτα τινὰ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ· πρῶτον μὲν, ὅτι βοᾷ διαρρηθῆναι ὁ ἐπίσκοπος, ὅτι ὀκτακόσια φλωρία ἐξώδισεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, ἵνα ἀποσπάσῃ ἑαυτὸν καὶ τὴν κατ' αὐτὸν ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς προστασίας τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν· δεύτερον, ὅτι τὸν Ἰρδοβηλάν δίγαμον ὄντα ἐχειροτόνησεν ἱερέα· τρίτον, ὅτι τὸν τοῦ Πέτρον μαθητὴν τοῦ Καππαδόκη, πορνείαις ἐαλωκότα καὶ μοιχείαις καὶ κλο-

παῖς, ἐχειροτόνησεν ἰσρέα· τέταρτον, Μωσῆν τινα λεγόμενον, ἀνάξιον
 ὄντα τῆς ἰερωσύνης, καὶ αὐτὸν ἐχειροτόνησεν· πέμπτον, Μονόφθαλμὸν
 τινα, πορνεύοντα μετὰ τῆς Καϊθαροῦς καὶ παῖδα μετ' αὐτῆς γεννήσαντα,
 ἀναξίως καὶ αὐτὸν ἐχειροτόνησε. τούτους τοὺς λιβέλλους ἀναγνωσθέν-
 τας ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς, ἕτοιμοι εἶναι διεβεβαίουν
 ἀληθῆ παραστῆσαι καὶ ἀποδείξαι καὶ συστήσαι ταῦτα πάντα διὰ μαρ-
 τύρων, γενομένης τῆς ἐξετάσεως ἐκεῖ τοπικῶς, ἐπειδὴ οὐ δύνανται
 τοὺς μάρτυρας ἐνταῦθα παραγαγεῖν. ἢ γοῦν μετριότης ἡμῶν πολλὰ
 συνοδικῶς αὐτοῖς παραινέσασα, λῦσαι τὴν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον μικρο-
 ψυχίαν, εἴ τι σκανδαλοῦ αἴτιον μέσον αὐτῶν συνέβη, καὶ μὴ ἀποτόμως
 ἐκείνου κατηγορεῖν, οὐχ εὗρε τούτους καταπειθεῖς, οὔτε γὰρ φιλονει-
 κίαν ἔλεγον τινὰ προβῆναι μεταξύ αὐτῶν καὶ ἐκείνου, οὔτε δι' ἀπέ-
 χθειαν κατηγοροῦσιν αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ ἀργοὶ τῆς ἰερωσύνης παρ' αὐ-
 τοῦ τυχάνοντες εἰς τὰς ἐκείνου κατηγορίας ἐχώρησαν, πρὶν ἂν τὰ
 οἰκεία ἀποδύσωνται ἐγκλήματα, μένουσι γὰρ ἰσραεὶς μέχρι τοῦ νῦν
 ἀκατηγόρητοι, ζήλην δὲ θείην μόνην κινήθηναί ἔλεγον, ἐπειδὴ βλέ-
 πουσι τὴν ἐκκλησίαν ὕβριζομένην καὶ τοῖς ἱεροῦς κανόνας παρ' ἐκεί-
 νου καταπατουμένους. ὡς οὖν δις καὶ τρίς τῇ συνόδῳ παραστάντες
 ἀπεδιώχθησαν, οἱ δὲ καὶ αὐθις τὰ αὐτὰ ἔλεγον, τέλος ἀπητητήθησαν,
 εἴπερ ἐνίστανται καὶ ἰσχυροποιούνται τὰς κατηγορίας συστήσαι, ἐγγρά-
 φασθαι κατὰ τὴν διαγόρευσιν τῶν ἱερῶν κανόνων, γεγέσθαι κατ' αὐ-
 τῶν τὴν ταυτοπάθειαν, ἐὰν οὐ δυνηθῶσιν ἀποδείξαι τὰ κατηγορού-
 μενα ἀληθῆ· οἱ δὲ καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς προθυμίας ἐποίησαν, καὶ
 δεδώκασιν ἐγγραφήν ἐν τοῖς ἰσραεὶς κώδιξι τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης
 τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. ἔδει μὲν οὖν κατὰ τὴν διαγόρευσιν τῶν
 θείων κανόνων ἐπὶ τοῦ μητροπολίτου αὐτοῦ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν κρι-
 θῆναι τὸν ἐπίσκοπον ἀπ' ἀρχῆς, νομίζοντα δὲ ἀδικεῖσθαι, εἰς τὴν
 μεγάλην σύνοδον ἀναδραμεῖν· ἐπεὶ δὲ πρό καιροῦ μεταξύ αὐτῶν ἀπέ-
 χθειά τις προέβη, καὶ οὐδὲ ὁ τῶν ἐπισκόπων ἀριθμὸς ἐκεῖ σώζεται,
 ἢ μετριότης ἡμῶν, συνδιασκεψαμένη τῇ περὶ αὐτὴν ὁμηγύρει τῶν ἰερω-
 τάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Ἰρακλείας, τοῦ Κυζίκου, τοῦ
 Νικουμηδείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Ἰκονίου, τοῦ Σούγ-
 θαίας, τοῦ Σωζοπόλεως καὶ τοῦ Μηδσίας, διέγνω καὶ ἀπερήνατο,
 ὡς ἂν συναχθῶσιν ἐκεῖ τοπικῶς οἱ ὄντες ἐν τῇ Πελοποννήσῳ
 ἰερώτατοι μητροπολίται, ὁ Μονεμβασίας, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ

ὁ Λακεδαιμονίας μετὰ τῶν ἐπισκόπων αὐτῶν, καὶ ποιήσωσι τὴν ἐξέτασιν τῶν λαλουμένων κατὰ τοῦ ἐπισκόπου Μεθώνης τοῦ Μανδυλά, ὡς ἐφορῶντος ἄνωθεν τοῦ θεοῦ, καὶ προκαλέσονται τοὺς εἰρημένους ἱερομονάχους τοὺς κατηγοροῦν, τὸν τε Ἰάκωβον καὶ τὸν Κωνσταντίον, ὡς ἂν παραγάγῃσι μάρτυρας ἐπὶ συστάσει τῶν κεφαλαίων τούτων, ὀφείλουσι δὲ οἱ μάρτυρες ἐφ' ἑκάστῳ τῶν κεφαλαίων ἄνδρες εἶναι τρεῖς τὸ ἕλαττον, ἀξιοπίστοι, μήτε φίλοι τῶν κατηγορῶν, μήτε τοῦ ἐπιτοκίου ἐχθροί, καλοὶ ἄνθρωποι καὶ ἀκατηγόρητοι, οἷους οἱ κανόνες καὶ οἱ νόμοι τοῦ μάρτυρας εἶναι διαγορεύουσι, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐγκληματικῶν εἰμέντοι γε δυνηθῆτε ὁ ἐπίσκοπος ἀποδείξει τοὺς μάρτυρας ἢ ἐχθροὺς αὐτοῦ ἢ πρὸς μαρτυρίαν ἀδέκτους, τούτους εὐθὺς ἀποδοκιμάζεσθαι. πᾶν οὖν, ὅπερ ἂν εἴρωσιν οἷτοι ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως, ὀφείλουσι γράψαι κατὰ μέρος καὶ ὑπογράψαι καὶ τὸ στέργειν ἔχειν καὶ βέβαιον καὶ παρὰ πάσης τῆς μεγάλης συνόδου καὶ πεμφθῆναι ἐνταῦθα, ὡς ἂν ἐνταῦθεν γένηται ἢ ἀπόφασις παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς ἂν μέντοι γε εὐδυνηθῶσιν οἱ κατήγοροι συστήσαι τὰς κατηγορίας, αὐτίκα κελύομεν καθηρημένους αὐτοὺς εἶναι καὶ ἔξω τοῦ καταλόγου τοῦ ἱερατικοῦ, κατὰ τε τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων διαταγὴν καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν ἐγγραφήν, τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται συνοδικῶς καὶ ἡ παροῦσα παρατηρημαίως δι' ἀσφάλειαν ὧ.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς μηνὶ Σεπτεβρίῳ ἰνδ. β' ὧ.

CCCCXLII. (6902--1393) octobri. ind. II.

Patriarcha Constantino Ichanutius veniam dat tertium matrimonium contrahendi.

† Μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. β' Κωνσταντίνος ὁ Ῥωμαῖος, ἐλθὼν εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ἐζήτησεν ἐλθεῖν εἰς τρίτον γάμον, καὶ διεκρίθη παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν θεοπύτου, τοῦ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου, διὰ τὸ νέον αὐτὸν εἶναι, πλὴν ἵνα ποιήτῃ καὶ προμήθειαν εἰς τὸ ἕτερον αὐτοῦ παιδίον ἕταξεν γούρν, ἵνα ἔχη εἰς προμήθειαν τῆς παιδὸς αὐτοῦ τὸ ἀμπέλιον τὸ περὶ τὸν Ἀστραβίκιν, οἰκήματα δύο καὶ ἐργαστήριον ἦτοι μαγαζίον καὶ χρυσάφιν ἐξάγια δύο, διὰ τούτου καὶ ἐστημειώθη ἐνταῦθα †.

CCCCXLIII. (6902—1394) martius, ind. II.

Patriarchae epistolae uatae ad metropolitum Prusae.

I. † Μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. β' ἀπελύθη τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Προύσης τιμία πατριαρχικὴ γραφὴ περὶ τῆς ὑπόθεσεως ἧς ἔχει ὁ Μεγνοτάς μετὰ τῶν παιδῶν τῶν ὄρφανῶν, ὡς ἂν λάβῃ καὶ παρὰ τῶν δύο μερῶν ἅπερ εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἔχουσι δικαιώματα, καὶ ἀργήσας αὐτὰ κρίνῃ ἐξ ἄλλης ἀρχῆς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ εἰς ἀσφάλειαν ἐσημειώθῃ ἐνταῦθα †.

II. † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπελύθη τῷ αὐτῷ τιμία πατριαρχικὴ γραφὴ, παρακελευομένη αὐτῷ, ὡς ἀπέλθῃ εἰς τὸ Κοτιάτον, καὶ λάβῃ εἴ τι ἂν εἴροι ἐκεῖ τοῦ ἀποθανόντος μητροπολίτου, καὶ πέμψῃ πρὸς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ εἰς ἀσφάλειαν ἐσημειώθῃ ἐνταῦθα †.

CCCCXLIV. Sine anno.

Patriarcha confirmat excommunicationem episcopi et populi Nougoradii, a metropolitā Kioviae pronunciatam.

† Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε τοῦ Μεγάλου Νογρατίου, σὺ τε, εὐγενέστατε προκαθήμενε, χιλιάρχε καὶ οἱ λοιποὶ ἄρχοντες καὶ πάντες οἱ χριστιανοί, οἳ τε καθηγούμενοι, οἱ μοναχοὶ καὶ ὁ λοιπὸς λαὸς ὁ χριστώνυμος. ὁ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Δημήτριος ὁ Ἀθηναῖος, ἦλθεν ἐνταῦθα πρὸ καιροῦ τινος ἀποκρισιάριος ἀπὸ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργοῦ, κῆρ Κυπριανοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ μου, τοῦ εὐγενεστάτου ῥηγὸς πάσης Ῥωσίας, κῆρ Βασιλείου, καὶ εἶπεν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν θείαν καὶ μεγάλην σύνοδον καὶ εἰς τὸν κράτιστον καὶ ἅγιόν μου αὐτοκράτορα, ὅσα συνέβησαν μέτρον τοῦ μητροπολίτου καὶ ὑμῶν, καὶ ὅπως ὠμόσατε ἐγγράφως, μὴ κρίνεσθαι εἰς τὸν μητροπολίτην, δι' ἧ καὶ ἀναγκασθεὶς ἀφώρισεν ὑμᾶς, ἀκολουθήσας τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκούσαντες αὐτὰ καὶ τρεψόμενοι, εἰς πόσον κακὸν ἐνεπέστητε, ἐγράψαμεν γράμματα νομιστικὰ καὶ παραινετικὰ καὶ ὅσα οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες ὑρίζουσιν εἰς